

Briselē, 2022. gada 29. aprīlī
(OR. en)

8560/22

Starpiestāžu lieta:
2022/0134(COD)

JAI 549
MIGR 128
ASIM 32
SOC 235
EMPL 143
EDUC 137
IA 49
CODEC 567

PRIEKŠLIKUMS

Sūtītājs:	Eiropas Komisijas ģenerālsekretāre, parakstījusi direktore <i>Martine DEPREZ</i>
Saņemšanas datums:	2022. gada 28. aprīlis
Saņēmējs:	Eiropas Savienības Padomes ģenerālsekretārs <i>Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN</i>
K-jas dok. Nr.:	COM(2022) 650 final
Temats:	Priekšlikums EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA par to trešo valstu pilsoņu statusu, kuri ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji (pārstrādāta redakcija)

Pielikumā ir pievienots dokuments COM(2022) 650 *final*.

Pielikumā: COM(2022) 650 *final*

Briselē, 27.4.2022.
COM(2022) 650 final

2022/0134 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA

**par to trešo valstu pilsoņu statusu, kuri ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji
(pārstrādāta redakcija)**

{SEC(2022) 200 final} - {SWD(2022) 650 final} - {SWD(2022) 651 final}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Šis priekšlikums ir daļa no to pasākumu paketes, kuri ierosināti kā pēcpasākumi Komisijas 2020. gada 23. septembrī pieņemtajam paziņojumam par jauno Migrācijas un patvēruma paktu¹, kurā uzsvērtā nepieciešamība novērst galvenos trūkumus ES likumīgas migrācijas politikā, reaģējot uz vispārējo mērķi piesaistīt ES nepieciešamās prasmes un talantus. Kā viens no pasākumiem šajā Prasmju un talantu paketē tika izziņota Direktīvas 2003/109/EK par pastāvīgajiem iedzīvotājiem pārstrādāšana ar mērķi izveidot īstenu ES pastāvīgā iedzīvotāja statusu, it īpaši stiprinot pastāvīgo iedzīvotāju tiesības pārvietoties un strādāt citās dalībvalstīs. Pakete ietver arī Vienotās atļaujas direktīvas 2011/98/ES² pārstrādāšanu un tai pievienoto paziņojumu, kurā izklāstīta jauna pieeja vērienīgai un ilgtspējīgai ES likumīgās migrācijas politikai, kas vērsta uz talantu piesaisti mūsu darba tirgiem un drošu kanālu izveidi nokļūšanai Eiropā³.

Lielākā daļa migrantu likumīgi ierodas un dzīvo Eiropā. Kopējais to trešo valstu pilsoņu skaits, kas likumīgi dzīvo ES, ir 23 miljoni, un tas atbilst 5,1 % no ES iedzīvotāju skaita⁴. No tiem vairāk nekā 10 miljoniem⁵ trešo valstu pilsoņu ir ilgtermiņa vai pastāvīgās uzturēšanās atļauja. Šī ir mērķgrupa, uz kuru attiecas Direktīva 2003/109/EK par to trešo valstu pilsoņu statusu, kuri ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji⁶ ("direktīva").

Direktīvā ir izklāstīti nosacījumi, saskaņā ar kuriem trešo valstu pilsoņi, kas kādā dalībvalstī ir likumīgi un nepārtraukti nodzīvojuši vismaz piecus gadus, var iegūt "ES pastāvīgā iedzīvotāja statusu" ("ES pastāvīgā iedzīvotāja statuss"). Šim statusam ir daudz priekšrocību: tas ir pastāvīgs, piešķir tiesības uz vienlīdzīgu attieksmi daudzās jomās (tostarp pilnīgu piekļuvi nodarbinātībai un pašnodarbinātībai) un nodrošina pastiprinātu aizsardzību pret izraidīšanu. Lai gan šīs priekšrocības var piešķirt arī pastāvīgā iedzīvotāja statusi, ko reglamentē valsts tiesību akti (direktīva pieļauj šīs paralēlās valsts shēmas), ES pastāvīgā iedzīvotāja statuss papildus dod iespēju pārvietoties uz citām dalībvalstīm un dzīvot tajās, pamatojoties uz trim visaptverošiem iemesliem: saimnieciskās darbības veikšana (darbs vai pašnodarbinātība), studijas un arodmācības, citi iemesli. Tomēr šīs tiesības uz ES iekšējo mobilitāti nav automātiskas tiesības, bet uz tām attiecas vairāki nosacījumi.

Direktīvas izvērtējumā, kas tika veikts likumīgas migrācijas atbilstības pārbaudes⁷ satvarā, kura tika pabeigta 2019. gadā, un tās īstenošanas ziņojumos⁸ tika konstatēti vairāki trūkumi attiecībā uz mērķu sasniegšanu, kā arī praktiski jautājumi, kuri izriet no direktīvas piemērošanas dalībvalstīs.

¹ [COM\(2020\) 609 final](#)

² COM(2022) 655.

³ COM(2022) 657.

⁴ https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Migration_and_migrant_population_statistics#Migrant_population:_23_million_n-on-EU_citizens_living_in_the_EU_on_1_January_2020

⁵ http://appsso.eurostat.ec.europa.eu/nui/show.do?dataset=migr_reslong&lang=en

⁶ Padomes Direktīva 2003/109/EK (2003. gada 25. novembris) par to trešo valstu pilsoņu statusu, kuri ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji (OV L 16, 23.1.2004, 44. lpp.).

⁷ https://ec.europa.eu/home-affairs/what-we-do/policies/legal-migration/fitness-check_en#:~:text=

⁸ [COM\(2011\) 585](#), pirmais īstenošanas ziņojums; un [COM\(2019\) 161](#), otrais īstenošanas ziņojums.

Šā priekšlikuma mērķis ir izveidot efektīvāku, saskaņotāku un taisnīgāku sistēmu ES pastāvīgā iedzīvotāja statusa iegūšanai. Šai sistēmai vajadzētu būt galvenajam instrumentam, ko izmantot, lai veicinātu to trešo valstu pilsoņu integrāciju, kas likumīgi un ilgtermiņā apmetušies ES.

Priekšlikuma mērķis ir atvieglot ES pastāvīgā iedzīvotāja statusa iegūšanu, jo īpaši: ļaujot trešo valstu pilsoņiem summēt uzturēšanās periodus dažādās dalībvalstīs, lai izpildītu prasību par uzturēšanās ilgumu, un precizējot, ka būtu pilnībā jāieskaita visi likumīgas uzturēšanās periodi, tostarp uzturēšanās periodi kā studentiem, pagaidu aizsardzības saņēmējiem vai uzturēšanās periodi, kas sākotnēji balstīti uz īslaicīga rakstura iemesliem. Likumīgas uzturēšanās periodus saskaņā ar īstermiņa vīzu neuzskata par uzturēšanās periodiem, un tos nevajadzētu ieskaitīt.

Priekšlikuma mērķis ir arī stiprināt pastāvīgo iedzīvotāju un viņu ģimenes locekļu tiesības. Tas ietver tiesības pārvietoties un strādāt citās dalībvalstīs, kuras būtu cieši jāaskaņo ar ES pilsoņu tiesībām. Ļaujot trešo valstu pilsoņiem, kuri jau ir ES pastāvīgie iedzīvotāji vienā dalībvalstī, mainīt darbu un pārcelties uz citu dalībvalsti, lai strādātu, var palīdzēt uzlabot darba tirgus efektivitāti visā ES, novēršot prasmju trūkumu un kompensējot reģionālo nelīdzsvarotību. Tas var arī uzlabot ES vispārējo pievilcību no ārvalstu talantu viedokļa.

Turklāt ar priekšlikumu tiek ieviests mehānisms, lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus starp ES pastāvīgās uzturēšanās atļauju un valstu pastāvīgās uzturēšanās atļaujām attiecībā uz procedūrām, tiesībām uz vienlīdzīgu attieksmi un piekļuvi informācijai, lai trešo valstu pilsoņiem būtu reāla izvēle starp abām atļaujām. Tas arī sekmē cirkulāro migrāciju, jo tiek atvieglota pastāvīgo iedzīvotāju atgriešanās savā izcelsmes valstī, nezaudējot savas tiesības; tādējādi tiek nodrošināti ieguvumi gan izcelsmes valstīm, gan dzīvesvietas valstīm.

Eiropas Parlaments 2021. gada 21. maija rezolūcijā par jaunām pieejām likumīgai darbaspēka migrācijai⁹ atzinīgi novērtēja Komisijas plānoto direktīvas pārskatīšanu, norādot, ka tā “sniedz iespēju uzlabot mobilitāti un vienkāršot un saskaņot procedūras”. Eiropas Parlaments 2021. gada 25. novembra rezolūcijā ar ieteikumiem Komisijai par legālās migrācijas politiku un tiesību aktiem¹⁰ lūdza Komisiju grozīt direktīvu, lai piešķirtu ES pastāvīgajiem iedzīvotājiem efektīvas tiesības uz ES iekšējo mobilitāti un no pieciem līdz trim gadiem samazinātu ES pastāvīgā iedzīvotāja statusa iegūšanai nepieciešamo uzturēšanās gadu skaitu.

Kopš direktīvas stāšanās spēkā 2003. gadā Komisija ir saņēmusi ievērojamu skaitu sūdzību (īpaši no pieteikuma iesniedzējiem vai ES pastāvīgā iedzīvotāja statusa turētājiem), dažām no tām sekoja pienākumu neizpildes procedūras, un par daudziem jautājumiem tika pieņemti arī Eiropas Savienības Tiesas (EST) spriedumi. Šīs pārstrādātās direktīvas mērķis ir arī novērst galvenos trūkumus, kas atklājušies pārkāpumu procedūrās, un kodificēt EST judikatūru.

- **Saskanība ar spēkā esošajiem noteikumiem konkrētajā politikas jomā**

Šis priekšlikums ir saskaņā ar Komisijas 2020. gada 23. septembrī pieņemto paziņojumu par jauno Migrācijas un patvēruma pakti¹¹, kurā uzsvērtā nepieciešamība novērst galvenos trūkumus ES likumīgas migrācijas politikā, reaģējot uz vispārējo mērķi piesaistīt ES nepieciešamās prasmes un talantus.

⁹ Eiropas Parlamenta 2021. gada 20. maija rezolūcija par jaunām pieejām likumīgai darbaspēka migrācijai ([2020/2010\(INI\)](#)).

¹⁰ Eiropas Parlamenta 2021. gada 25. novembra rezolūcija ar ieteikumiem Komisijai par legālās migrācijas politiku un tiesību aktiem ([2020/2255\(INL\)](#)).

¹¹ [COM\(2020\) 609 final](#)

Šis priekšlikums papildina citus ES instrumentus, kas pieņemti likumīgas migrācijas un patvēruma jomā, un jo īpaši tās direktīvas, ar kurām reglamentē uzturēšanās statusus, kuru rezultātā var tikt piešķirtas pastāvīgās uzturēšanās atļaujas: ES zilās kartes direktīva 2009/50/EK par augsti kvalificētiem darba ņēmējiem¹², Vienotās atļaujas direktīva 2011/98/ES¹³, Direktīva (ES) 2016/801 par studentiem un pētniekiem¹⁴, Direktīva 2003/86/EK par ģimenes atkalapvienošanas¹⁵ (likumīgas migrācijas direktīvas), Atgriešanas direktīva 2008/115/EK¹⁶ un Direktīva 2011/95/ES par standartiem, lai trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kvalificētu kā starptautiskās aizsardzības saņēmējus¹⁷.

Šis priekšlikums atbilst Rīcības plānam par integrāciju un iekļaušanu 2021.–2027. gadam¹⁸, kas nodrošina kopīgu politikas satvaru, kurš nepieciešams, lai palīdzētu dalībvalstīm to centienos turpināt izstrādāt un stiprināt valstu integrācijas politiku attiecībā uz trešo valstu pilsoņiem, tostarp ES pastāvīgajiem iedzīvotājiem.

- **Saskanība ar citām Savienības politikas jomām**

Šis priekšlikums atbilst mērķiem, kas izvirzīti Komisijas 2020. gada 27. maija paziņojumā “Eiropas lielā stunda — jāatjaunojas un jāsagatavo ceļš nākamajai paaudzei”¹⁹, kurš iezīmē Savienības ceļu atlabšanas virzienā un tās virzību uz zaļāku un noturīgāku digitālo ekonomiku un sabiedrību, kur arvien svarīgāka top vajadzība uzlabot un pielāgot prasmes, zināšanas un kompetences. Pasākumi to trešo valstu pilsoņu integrācijas un ES iekšējās mobilitātes uzlabošanai, kuri ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji, ir jāskata plašākā kontekstā.

Tas ir arī saskaņā ar Eiropas Prasmju programmu²⁰, kurā aicināts īstenot stratēģiskāku pieeju likumīgai migrācijai, kas vērsta uz talantu labāku piesaistīšanu un noturēšanu un jo īpaši uz vajadzību pēc labākas saskaņošanas, skaidrām procedūrām un trešo valstu pilsoņu kompetenču atzīšanas ES darba tirgū.

¹² Padomes Direktīva 2009/50/EK (2009. gada 25. maijs) par trešo valstu valstspiederīgo ieceļošanu un uzturēšanos augsti kvalificētas nodarbinātības nolūkos (OV L 155, 18.6.2009., 17. lpp.), kas pārskatīta ar Direktīvu (ES) 2021/1883 (2021. gada 20. oktobris) par trešo valstu valstspiederīgo ieceļošanas un uzturēšanās nosacījumiem augsti kvalificētas nodarbinātības nolūkā un ar ko atceļ Padomes Direktīvu 2009/50/EK (OV L 382, 28.10.2021., 1.–38. lpp.).

¹³ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/98/ES (2011. gada 13. decembris) par vienotu pieteikšanās procedūru, lai trešo valstu valstspiederīgajiem izsniegtu vienotu uzturēšanās un darba atļauju dalībvalsts teritorijā, un par vienotu tiesību kopumu trešo valstu darba ņēmējiem, kuri kādā dalībvalstī uzturas likumīgi (OV L 343, 23.12.2011., 1.–9. lpp.). Vienotās atļaujas direktīvas pārstrādāšana arī ir daļa no Prasmju un talantu paketes.

¹⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/801 (2016. gada 11. maijs) par nosacījumiem attiecībā uz trešo valstu valstspiederīgo ieceļošanu un uzturēšanos pētniecības, studiju, stažēšanās, brīvprātīga darba, skolēnu apmaiņas programmu vai izglītības projektu un viesaukles darba nolūkā (OV L 132, 21.5.2016., 21. lpp.).

¹⁵ Padomes Direktīva 2003/86/EK (2003. gada 22. septembris) par tiesībām uz ģimenes atkalapvienošanas (OV L 251, 3.10.2003., 12. lpp.).

¹⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/115/EK (2008. gada 16. decembris) par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi (OV L 348, 24.12.2008., 98. lpp.).

¹⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/95/ES (2011. gada 13. decembris) par standartiem, lai trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kvalificētu kā starptautiskās aizsardzības saņēmējus, par bēgļu vai personu, kas tiesīgas saņemt alternatīvo aizsardzību, vienotu statusu, un par piešķirtās aizsardzības saturu (OV L 337, 20.12.2011., 9. lpp.).

¹⁸ COM(2020) 758 final.

¹⁹ COM(2020) 456 final.

²⁰ COM(2020) 274 final.

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

• Juridiskais pamats

Priekšlikuma juridiskais pamats ir LESD 79. panta 2. punkts, kas pilnvaro Eiropas Parlamentu un Padomi rīkoties saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru un pieņemt pasākumus attiecībā uz: a) iecelšanas un uzturēšanās nosacījumiem, kā arī dalībvalstu ilgtermiņa vīzu un uzturēšanās atļauju izsniegšanas procedūru standartiem, un b) to trešo valstu pilsoņu tiesību noteikšanu, kuri likumīgi uzturas dalībvalstī, ietverot nosacījumus, kas attiecas uz pārvietošanās un uzturēšanās brīvību citās dalībvalstīs.

• Subsidiaritāte (neekskluzīvas kompetences gadījumā)

Subsidiaritātes princips ir piemērojams, jo tā ir dalītas kompetences joma²¹. Nepieciešamība pēc vienota ES tiesiskā regulējuma likumīgas migrācijas jomā ir saistīta ar iekšējās robežkontroles atcelšanu Eiropas Savienībā un Šengenas zonas izveidi. Šajā kontekstā vienas dalībvalsts migrācijas politika un lēmumi ietekmē citas dalībvalstis, tāpēc tiek uzskatīts, ka ir nepieciešams kopīgu ES noteikumu kopums attiecībā uz trešo valstu pilsoņu iecelšanas un uzturēšanās nosacījumiem un procedūrām dalībvalstīs un noteikt viņu tiesības pēc uzņemšanas²².

Atbilstības pārbaude parādīja, ka likumīgas migrācijas direktīvām, tostarp Pastāvīgo iedzīvotāju direktīvai, ir bijusi pozitīva ietekme, ko dalībvalstis nevarētu panākt vienas pašas, piemēram, zināma nosacījumu, procedūru un tiesību saskaņošana, kas palīdzējusi radīt vienlīdzīgus konkurences apstākļus visās dalībvalstīs, vienkāršotas administratīvās procedūras, uzlabota juridiskā noteiktība un prognozējamība trešo valstu pilsoņu, darba devēju un pārvaldes iestāžu vidū, trešo valstu pilsoņu plašāk atzītas tiesības (proti, tiesības uz tādu attieksmi, kas ir vienlīdzīga ar attieksmi pret pilsoņiem, vairākās svarīgās jomās, piemēram, darba nosacījumi, piekļuve izglītībai un sociālā nodrošinājuma pabalstiem, un procesuālās tiesības), uzlabota ES iekšējā mobilitāte.

Pastāvīgo iedzīvotāju direktīvas pārstrādāšanas mērķis ir turpmāka saskaņošana un vienkāršošana. Konkrētāk, uzlabotas tiesības nāktu par labu trešo valstu pilsoņiem, un atvieglota piekļuve ES pastāvīgā iedzīvotāja statusam nodrošinātu drošu un stabilu uzturēšanās statusu trešo valstu pilsoņiem, kas citādi neatbilstu pilsonības statusa iegūšanas nosacījumiem. Turklāt efektīvus noteikumus par ES iekšējo mobilitāti var paredzēt tikai ES līmenī, jo neviens valsts migrācijas politikas pasākums nekad nav atvieglojis pieteikumu iesniegšanas nosacījumus tiem trešo valstu pilsoņiem, kas dzīvo citā dalībvalstī. Turklāt dalībvalstu prerogatīva noteikt uzņemšanas apjomu trešo valstu pilsoņiem, kuri to teritorijā ierodas no trešām valstīm, lai meklētu darbu, attiecas tikai uz trešo valstu pilsoņiem, kuri ierodas no valstīm ārpus ES, un neattiecas uz viņu ES iekšējo mobilitāti. Tāpēc ES noteikumi būtiski ietekmē trešo valstu pilsoņu efektīvu mobilitāti dalībvalstīs.

• Proporcionalitāte

Ar šo priekšlikumu ieviestās izmaiņas Pastāvīgo iedzīvotāju direktīvā ir ierobežotas un mērķtiecīgas, un to mērķis ir efektīvi novērst galvenos trūkumus, kas konstatēti direktīvas īstenošanā un izvērtēšanā. Saskaņā ar ietekmes novērtējumu ierosinātās izmaiņas attiecas tikai uz tiem aspektiem, kurus dalībvalstis nevar apmierinošā līmenī sasniegt saviem spēkiem, un administratīvais slogs ieinteresētajām personām nebūtu nesamērīgs ar sasniedzamajiem

²¹ Tomēr neviens likumīgas migrācijas jomā ierosināts pasākums “neietekmē dalībvalstu tiesības noteikt uzņemšanas apjomu trešo valstu pilsoņiem, kuri to teritorijā ierodas no trešām valstīm, lai meklētu darbu, neatkarīgi no tā, vai viņi ir algoti vai pašnodarbināti” (LESD 79. panta 5. punkts).

²² Sk. atbilstības pārbaudi, 3. lpp.

mērķiem, arī tāpēc, ka šie pasākumi tikai atjauninātu vai papildinātu jau esošās procedūras. Jo īpaši administratīvajās procedūrās vajadzīgie pielāgojumi, kas jāveic dalībvalstīm, tiek uzskatīti par samērīgiem, ņemot vērā gaidāmos uzlabojumus situācijā, kādā atrodas trešo valstu pilsoņi, plašākas iespējas darba devējiem un vienkāršojumus valstu pārvaldes iestādēm.

Ņemot vērā iepriekš minēto, priekšlikums paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi izvirzīto mērķu sasniegšanai.

- **Juridiskā instrumenta izvēle**

Šā priekšlikuma mērķis ir paredzēt mērķtiecīgas izmaiņas direktīvā, kuru mērķis ir novērst nepilnības, neatbilstības un trūkumus, kas konstatēti direktīvas īstenošanā un izvērtēšanā. Tā kā šis priekšlikums paredz pārstrādāt Pastāvīgo iedzīvotāju direktīvu, vispiemērotākais ir tas pats juridiskais instruments.

3. EX POST IZVĒRTĒJUMU, APSPRIEŠANOS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

- **Ex post izvērtējumi / spēkā esošo tiesību aktu atbilstības pārbaudes**

Pirmajā īstenošanas ziņojumā 2011. gadā tika novērtēta valstu tiesību aktu atbilstība direktīvas noteikumiem un konstatēts, ka trešo valstu pilsoņiem kopumā trūkst informācijas par ES pastāvīgā iedzīvotāja statusu un ar to saistītajām tiesībām un ka ir daudzi trūkumi direktīvas transponēšanā. Otrajā īstenošanas ziņojumā 2019. gadā tika norādīts, ka situācija ir uzlabojusies, tomēr vairākas neatrisinātas problēmas joprojām kavē pilnībā sasniegt direktīvas pamatmērķus.

Likumīgas migrācijas 2019. gada atbilstības pārbaudē ir sniegts padziļināts vispārējā ES tiesiskā regulējuma likumīgas migrācijas jomā izvērtējums, kas veikts, lai novērtētu, vai tas joprojām atbilst paredzētajam mērķim. Īpaši attiecībā uz Pastāvīgo iedzīvotāju direktīvu atbilstības pārbaude parādīja, ka pastāv vairākas neatbilstības ar citām vēlāk pieņemtām ES likumīgas migrācijas direktīvām, jo īpaši attiecībā uz tiesībām, kuras piešķirtas pastāvīgajiem iedzīvotājiem un viņu ģimenes locekļiem, tostarp attiecībā uz ES iekšējo mobilitāti. Tajā arī konstatēja koordinācijas un saskaņotības trūkumu starp ES pastāvīgā iedzīvotāja statusu un paralēlajām valsts pastāvīgās uzturēšanās shēmām, kā arī valsts shēmu biežāku izmantošanu salīdzinājumā ar ES shēmu.

Pamatojoties uz īstenošanas ziņojumiem un atbilstības pārbaudi, priekšlikumā konstatētās problēmas ir iedalītas sešās galvenajās jomās: i) ES pastāvīgā iedzīvotāja statuss netiek pietiekami izmantots, ii) nosacījumi ES pastāvīgā iedzīvotāja statusa iegūšanai ir pārāk grūti izpildāmi, iii) pastāvīgie iedzīvotāji saskaras ar daudziem šķēršļiem iekšējās mobilitātes tiesību izmantošanā, iv) trūkst skaidrības un konsekvences attiecībā uz pastāvīgo iedzīvotāju un viņu ģimenes locekļu tiesībām, v) pastāvīgo iedzīvotāju cirkulārās migrācijas iespējas ir ierobežotas, vi) pastāv risks, ka ES pastāvīgā iedzīvotāja statuss varētu tikt ļaunprātīgi iegūts, pamatojoties uz ieguldītāju uzturēšanās shēmām, saskaņā ar kurām uzturēšanās atļauju izsniegšana nav atkarīga no prasības par nepārtrauktu fizisku klātbūtni dalībvalstī vai uz to attiecas tikai prasība par ieguldītāja klātbūtni dalībvalstī ierobežotu laiku.

- **Apspriešanās ar ieinteresētajām personām**

Saistībā ar likumīgas migrācijas atbilstības pārbaudi notika plaša apspriešanās, tostarp sabiedriskā apspriešana²³. No 2020. gada 23. septembra līdz 30. decembrim, izmantojot Komisijas portālu “Izsakiet viedokli”, notika vēl viena sabiedriskā apspriešana tiešsaistē par

²³ https://ec.europa.eu/home-affairs/system/files/2019-03/201903_legal-migration-check-annex-3aai-icf_201806.pdf

likumīgas migrācijas nākotni²⁴. 2021. gada pirmajā pusē notika mērķorientētas apspriešanas, kurās tika uzdoti tehniskāki jautājumi par direktīvas pārskatīšanu. Dažas no šīm apspriešanām Komisija veica neatkarīgi, bet citas saistībā ar pētījumu, kas tika pasūtīts ārējam līgumslēdzējam. Saistībā ar šo ietekmes novērtējumu Eiropas migrācijas tīkla dalībniekiem tika uzdoti arī *ad hoc* jautājumi.

Atbildes uz abām iepriekš minētajām sabiedriskajām apspriešanām sniedza ES pilsoņi, organizācijas un trešo valstu pilsoņi (kuri uzturas ES vai ārpus tās), uzņēmumu apvienības un organizācijas, nevalstiskās organizācijas, akadēmiskās / pētniecības iestādes, arodbiedrības, ministrijas un publiskās pārvaldes struktūras. Mērķorientētās apspriešanās ietvēra dalībvalstu kompetentās iestādes, uzņēmumu apvienības un organizācijas, nevalstiskās organizācijas, akadēmiskās aprindas, praktizējošus juristus, domnīcas un publiskās pārvaldes struktūras.

Apspriešanas process kopumā parādīja, ka migrantus, kuri jau uzturas ES vai apsver iespēju pārcelties uz to, negatīvi ietekmē pašreizējās direktīvas trūkumi, kas izraisa administratīvo slogu, ilgu gaidīšanas laiku, nenoteiktību un neskaidrību par piemērojamajiem noteikumiem un rezultātiem. Tas var atturēt migrantus no pieteikšanās ES pastāvīgā iedzīvotāja statusam. Ar ES pastāvīgā iedzīvotāja statusu saistītā tiesību kopuma ierobežojumi, jo īpaši attiecībā uz ģimenes atkalapvienošanos un ES iekšējo mobilitāti, var mazināt ES pievilcību trešo valstu pilsoņu acīs un ierobežot viņu integrāciju uzņēmējvalstu sabiedrībās. Tas netieši ietekmē arī izcelsmes valstis, jo to pilsoņu nepietiekama integrācija uzņēmējvalstīs var novest pie zemākiem naudas pārvedumu apjomiem.

Visas apspriešanās konstatētās galvenās problēmas ir ņemtas vērā un risinātas priekšlikumā.

- **Ekspertu atzinumu pieprasīšana un izmantošana**

Ietekmes novērtējumu par direktīvas pārskatīšanu pamatoja ārēja līgumslēdzēja veikts pētījums²⁵. Turklāt par direktīvas pārskatīšanu notika apspriešanās ar vairākām ekspertu grupām: 2021. gada 2. martā ar ekspertu grupu migrantu viedokļu jautājumos migrācijas, patvēruma un integrācijas jomā, 2021. gada 10. martā ar Eiropas valstu nodarbinātības dienestu tīklu, 2021. gada 14. aprīlī ar Komisijas neformālo ekspertu grupu ekonomiskās migrācijas jautājumos un 2021. gada 29. aprīlī ar ES likumīgas migrācijas praktiķu tīklu. Notika apspriešanās arī ar Eiropas migrācijas tīklu, kam uzdots *ad hoc* vaicājums²⁶.

- **Ietekmes novērtējums**

Ietekmes novērtējumā, kas veikts, lai sagatavotu priekšlikumu, tika izvērtēti četri politikas risinājumi, iepazīstinot ar vairākiem arvien vērienīgākiem politikas pasākumiem.

1. risinājums — darbības direktīvas efektivitātes uzlabošanai. Šis politikas risinājums ietver nelegislatīvus pasākumus, kuru mērķis ir uzlabot direktīvas īstenošanu un veicināt ES pastāvīgā iedzīvotāja statusa piešķiršanu bez jebkādam izmaiņām tiesību aktos.

2. risinājums — direktīvas mērķtiecīga pārskatīšana. Šis politikas risinājums ietver vairākus mērķtiecīgus direktīvas grozījumus, kuru mērķis ir izveidot efektīvāku, saskaņotāku un taisnīgāku sistēmu ES pastāvīgā iedzīvotāja statusa iegūšanai, jo īpaši nodrošinot vienlīdzīgus konkurences apstākļus ar paralēliem valstu statusiem, un uzlabot pastāvīgo iedzīvotāju un viņu ģimenes locekļu tiesības, tostarp uzlabot tiesības uz ES iekšējo mobilitāti.

²⁴ https://ec.europa.eu/home-affairs/content/public-consultation-future-eu-legal-migration_en

²⁵ ICF, *Study in support of the Impact assessments on the revision of Directive 2003/109/EC and Directive 2011/98/EU*.

²⁶ EMT(2021), *ad hoc* vaicājums 2021.36 par atbalstu ietekmes novērtējuma pētījumam par Vienotās atļaujas direktīvas pārskatīšanu.

3. risinājums — direktīvas plašāka legislatīva pārskatīšana. Šis politikas risinājums satur mērķtiecīgus grozījumus, kas ietverti 2. risinājumā, vienlaikus nodrošinot arī atvieglojumus attiecībā uz nosacījumiem ES pastāvīgā iedzīvotāja statusa iegūšanai. Jo īpaši ar šo risinājumu dalībvalstīm būtu atļauts no pieciem līdz trim gadiem samazināt uzturēšanās periodu, kas nepieciešams, lai pieteiktos ES pastāvīgā iedzīvotāja statusa saņemšanai (nenostādot Savienības pilsoņus un viņu ģimenes locekļus, kuriem saskaņā ar ES tiesību aktiem ir tiesības brīvi pārvietoties, nelabvēlīgākā situācijā nekā trešo valstu pilsoņus), un summēt uzturēšanās periodus dažādās dalībvalstīs. Turklāt tiktu precizēti nosacījumi, kas saistīti ar saimnieciskajiem ienākumiem un integrāciju.

4. risinājums — direktīvas būtiska legislatīva pārskatīšana, izveidojot vienotu ES pastāvīgās uzturēšanās statusu. Šis risinājums paredz pilnībā saskaņotu ES pastāvīgās uzturēšanās statusu, atceļot paralēlas valsts shēmas, samazinot uzturēšanās periodu, kas nepieciešams, lai iegūtu statusu (kas piemērojams visās dalībvalstīs), un automātiskas tiesības pārvietoties uz otro dalībvalsti un dzīvot tajā ar nosacījumiem, kas ir līdzīgi tiem, kuri piemērojami ES pilsoņiem, kas izmanto savas tiesības brīvi pārvietoties.

Pamatojoties uz sociālās un ekonomiskās ietekmes, efektivitātes un lietderības novērtējumu, **vēlamais politikas risinājums ir 3. risinājums — direktīvas plašāka legislatīva pārskatīšana.** Vēlamais risinājums ietver plašu politikas pasākumu kopumu, kas novērstu lielāko daļu direktīvā konstatēto trūkumu.

Paredzams, ka vēlamajam risinājumam būs ļoti pozitīva sociālā un ekonomiskā ietekme. Ekonomiskā ietekme ir balstīta uz prognozēm, ka lielākam trešo valstu pilsoņu skaitam būs piekļuve ES pastāvīgā iedzīvotāja statusam un ar to saistītajām tiesībām, un lielāks trešo valstu pilsoņu īpatsvars pārcelsies uz otro dalībvalsti. Tas savukārt palielinātu kopējos nodokļu ieņēmumus, ražīgumu un patēriņu un pastiprinātu ekonomikas izaugsmi. Turklāt, palielinoties algām, paredzams, ka arī naudas pārvedumi pieaugs attiecībā pret pastāvīgo iedzīvotāju ienākumiem.

Turklāt vēlamais politikas risinājums pilnībā atbilstu politikas mērķiem, kas izklāstīti Komisijas jaunajā Migrācijas un patvēruma paktā. Tas arī nodrošinātu papildu saskaņotību ar Eiropas Savienības Tiesas judikatūru.

Tiek arī uzskatīts, ka vēlamais risinājums nodrošina vislabāko līdzsvaru starp dažādajām ieinteresēto personu vēlmēm, un tādējādi tas ir vislabāk realizējamais politiskais risinājums. Šajā sakarā ietekmes novērtējumā tika uzsvērtas konkrētas viedokļu atšķirības par pievienoto vērtību, ko rada ES pastāvīgā iedzīvotāja statusa iegūšanai nepieciešamā uzturēšanās perioda saīsināšana no pieciem līdz trim gadiem. Tā kā šajā posmā nav iespējams galīgi noteikt, cik lielā mērā šāda saīsināšana efektīvi veicinātu to trešo valstu pilsoņu integrācijas procesu, kuri plāno ilgstoši apmesties ES, šis priekšlikums nemaina nepieciešamo uzturēšanās periodu, un tas paliek pieci gadi.

Jo īpaši ir skaidrs, ka trešo valstu pilsoņi joprojām saskaras ar dažādām problēmām integrācijas procesā dažādās dalībvalstīs atkarībā no tā, kā tie ir ieradušies, kāds ir to prasmju līmenis, valodu zināšanas un izglītība, kā arī atkarībā no dalībvalstu ieviesto atbalsta pasākumu līmeņa²⁷. Šā iemesla dēļ ES dalībvalstīs pašlaik nav vienlīdzīgu konkurences apstākļu attiecībā uz trešo valstu pilsoņu integrāciju, kam būtu nepieciešama saskaņota pieeja, lai saīsinātu nepieciešamo uzturēšanās periodu ES pastāvīgā iedzīvotāja statusa iegūšanai. Lai gan ietekmes novērtējumā tika apsvērta iespēja dalībvalstīm saīsināt uzturēšanās periodu līdz

²⁷ Sk. Eiropas Komisijas Rīcības plānu par integrāciju un iekļaušanu 2021.–2027. gadam.

trim gadiem, pamatojoties uz fakultatīvu pieeju, Komisija šo iespēju noraidīja, lai izvairītos no tādas sadrumstalotības direktīvas īstenošanā, kuru ar šo iespēju varētu ieviest.

Izmantojot satvaru, kas ES līmenī izveidots ar Rīcības plānu par integrāciju un iekļaušanu 2021.–2027. gadam, ES un tās dalībvalstis īsteno daudzus pasākumus, kuri nepieciešami, lai atvieglotu un paātrinātu trešo valstu pilsoņu integrāciju un iekļaušanu, un Komisija uzrauga šajā jomā gūtos panākumus²⁸. Pamatojoties uz šo uzraudzību un rūpīgu novērtējumu par to, kā tiesības, kas saistītas ar uzturēšanās atļaujām, ietekmē trešo valstu pilsoņu integrāciju dalībvalstīs, Komisija pārskatīs jautājumu par nepieciešamo uzturēšanās periodu ES pastāvīgā iedzīvotāja statusa iegūšanai, lai turpinātu sniegt apsvērumus pārdomām par iespēju saīsināt piecu gadu termiņu. Šis novērtējums tiks sniegts pirmajā ziņojumā par pārstrādātās direktīvas piemērošanu, kas jāpieņem divu gadu laikā pēc transponēšanas perioda beigām.

Lai gan kā vispārīgs noteikums tiek saglabāts nepieciešamais piecu gadu uzturēšanās periods, ar priekšlikumu tomēr ievieš divas svarīgas izmaiņas, kas nodrošinātu Eiropas pievienoto vērtību, ievērojami atvieglojot ES pastāvīgā iedzīvotāja statusa iegūšanu mobilitātes situācijās starp dalībvalstīm. Pirmkārt, Komisija ierosina atļaut summēt uzturēšanās periodus dažādās dalībvalstīs, lai ievērotu piecu gadu termiņu. Otrkārt, personām, kas jau ir ieguvušas ES pastāvīgā iedzīvotāja statusu vienā dalībvalstī, būtu vajadzīgi tikai trīs gadi, lai šo statusu iegūtu otrajā dalībvalstī.

Regulējuma kontroles padomes atzinums

Ietekmes novērtējumu 2021. gada 22. septembrī iesniedza Regulējuma kontroles padomei, un sanāksme notika 2021. gada 20. oktobrī. Regulējuma kontroles padome 2021. gada 25. oktobrī sniedza pozitīvu atzinumu ar atrunām. Regulējuma kontroles padome norādīja uz vairākiem ietekmes novērtējuma elementiem, kam būtu jāpievērš uzmanība. Konkrēti, Regulējuma kontroles padome lūdza papildu skaidrojumu par šīs iniciatīvas darbības jomu un to, kā tā ir sasaistīta ar iniciatīvu par Vienotās atļaujas direktīvas pārskatīšanu. Turklāt Regulējuma kontroles padome lūdza labāk izklāstīt galvenās atšķirības politikas izvēlē starp risinājumiem un labāk analizēt, vai ir iespējamās alternatīvas pieejas ierosinātajiem pasākumiem. Regulējuma kontroles padome arī lūdza skaidrojumus par to, kā fakultatīvie pasākumi attiecībā uz dalībvalstīm ietekmēs direktīvas efektivitāti. Visbeidzot, Regulējuma kontroles padome vēlējās iegūt papildu analīzi un pierādījumus par darba tirgus pārbaudes atcelšanas iespējamo ietekmi, pārceļoties uz otro dalībvalsti.

Šie un citi sīkāk izstrādāti Regulējuma kontroles padomes komentāri ir aplūkoti ietekmes novērtējuma galīgajā redakcijā, kurā skaidrāk aprakstīta problēmas definīcija un šīs iniciatīvas mērķi, kā arī tas, kā ar dažādiem politikas risinājumiem šīs problēmas tiktu risinātas un mērķi tiktu sasniegti. Regulējuma kontroles padomes komentāri ir ņemti vērā arī ierosinātajā direktīvā.

• **Normatīvā atbilstība un vienkāršošana**

Šī iniciatīva tika iekļauta Komisijas 2021. gada darba programmas²⁹ II pielikumā, tāpēc tā ir daļa no Normatīvās atbilstības programmas (*REFIT*).

REFIT izmaksu ietaupījumi — vēlams risinājums

²⁸ Komisijas rīcības plāna vidusposma pārskatīšana tiks veikta 2024. gada beigās.

²⁹ https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/2021_commission_work_programme_annexes_en.pdf

<i>Apraksts</i>	<i>Summa (vidējais gada ietaupījums)</i>	<i>Piezīmes</i>
Izmaksu ietaupījumi no pašlaik spēkā esošo Pastāvīgo iedzīvotāju direktīvas procedūru vienkāršošanas	24 500 EUR	Dalībvalstu iestādes
Izmaksu ietaupījumi no zemākām ES pastāvīgā iedzīvotāja statusa maksām, īsākām procedūrām, labākas kvalitātes informācijas sniegšanas par ES pastāvīgā iedzīvotāja statusu, kā rezultātā samazinās par juridisko atbalstu maksātās maksas	1 145 000 EUR	Trešo valstu pilsoņi
Izmaksu ietaupījumi no administratīvo maksu samazināšanas un īsākām procedūrām	113 000 EUR	Darba devēji

Norādītās summas ir visu vēlamajā risinājumā iekļauto pasākumu gada vidējo izmaksu ietaupījumu vidējā vērtība.

- **Pamattiesības**

Šī iniciatīva atbilst Pamattiesību hartai un pilnveido dažas no tajā nostiprinātajām tiesībām. Tā palīdz stiprināt konkrētas pamattiesības, īpaši šādās jomās: diskriminācijas aizliegums (21. pants), ģimenes dzīve un darbs (33. pants) un sociālais nodrošinājums un sociālā palīdzība (34. pants).

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Eiropas Savienības budžets netiek ietekmēts.

5. CITI ELEMENTI

- **Īstenošanas plāni un uzraudzīšanas, izvērtēšanas un ziņošanas kārtība**

Komisija pārbaudīs, vai pārstrādātā direktīva ir pareizi un efektīvi transponēta visu iesaistīto dalībvalstu tiesību aktos. Īstenošanas posmā Komisija organizēs regulāras kontaktkomitejas sanāksmes ar visām dalībvalstīm. Komisija regulāri iesniegs Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, kurā tiks izvērtēta Pastāvīgo iedzīvotāju direktīvas īstenošana, darbība un ietekme.

Direktīvas piemērošana tiks uzraudzīta attiecībā pret galvenajiem darbības mērķiem, izmantojot virkni attiecīgu un izmērāmu rādītāju, kuru pamatā ir viegli pieejami, pieņemami un ticami datu avoti. Pārskatītā direktīva nosaka, ka ir obligāti jāsniedz plašāka informācija, lai uzlabotu tās savlaicīgu sniegšanu un uzticamību. Eurostat un kompetento valsts statistikas iestāžu publicētā oficiālā Eiropas un valsts statistika būtu pēc iespējas jāizmanto, lai uzraudzītu izsniegto ES pastāvīgās uzturēšanās atļauju skaitu (arī attiecībā pret valsts

pastāvīgās uzturēšanās atļaujām), un, ja iespējams, uzraudzītu to trešo valstu pilsoņu skaitu, kuri īsteno ES iekšējo mobilitāti un cirkulāro migrāciju. Turklāt Komisija turpinās piesaistīt atbalstu no esošajām ES aģentūrām un tīkliem, piemēram, Pamattiesību aģentūras un Eiropas migrācijas tīkla. Komisija arī turpinās sadarboties ar esošajām ekspertu grupām, kas sniegušas ieguldījumu ietekmes novērtējumā.

- **Skaidrojošie dokumenti (direktīvām)**

Ņemot vērā to, ka priekšlikums satur vairāk juridisku saistību salīdzinājumā ar spēkā esošo direktīvu, būs vajadzīgi skaidrojošie dokumenti, tostarp valstu noteikumu un direktīvas atbilstības tabula, ko pievieno transponēšanas pasākumu paziņojumam, lai būtu iespējams nepārprotami identificēt transponēšanas pasākumus, ar kuriem dalībvalstis ir papildinājušas spēkā esošos tiesību aktus.

- **Detalizēts konkrētu priekšlikuma noteikumu skaidrojums**

I NODAĻA. VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1.–3. pants

Šajā nodaļā ir izklāstīts priekšlikuma priekšmets, definīcijas un darbības joma. Galvenās izmaiņas pārstrādātās redakcijas priekšlikumā attiecas uz direktīvas darbības jomu, jo izņēmums “vai kuru uzturēšanās atļauja ir formāli ierobežota” ir svītrots, jo tā interpretācija radīja juridisko nenoteiktību transponēšanā un īstenošanā dalībvalstīs.

II NODAĻA. PASTĀVĪGĀ IEDZĪVOTĀJA STATUSS DALĪBVALSTĪ

4. pants

Šajā pantā ir paredzēti noteikumi par to, kā aprēķināms uzturēšanās periods, kas nepieciešams, lai pieteiktos ES pastāvīgā iedzīvotāja statusam. Ar pārstrādātās redakcijas priekšlikumu tiek ieviestas būtiskas izmaiņas, kuru mērķis ir ļaut trešo valstu pilsoņiem summēt uzturēšanās periodus dažādās dalībvalstīs ar nosacījumu, ka tie divus gadus likumīgi un nepārtraukti uzturējušies tās dalībvalsts teritorijā, kurā pieteikums iesniegts. Šis jaunais noteikums veicinās to trešo valstu pilsoņu ES iekšējo mobilitāti, kuri varēs izmantot savus uzturēšanās periodus dažādās dalībvalstīs un iegūt ES pastāvīgā iedzīvotāja statusu īsākā laikposmā.

Priekšlikumā ir skaidri noteikts, ka jebkurš uzturēšanās periods, kas pavadīts ilgtermiņa vīzas vai uzturēšanās atļaujas, kura izsniegta saskaņā ar Savienības vai valsts tiesību aktiem, turētāja statusā, būtu pilnībā jāieskaita ES pastāvīgā iedzīvotāja statusa iegūšanai, tostarp uzturēšanās periodi tādā statusā, kurš pašlaik ir izslēgts no direktīvas darbības jomas, piemēram, uzturēšanās studiju vai arod mācību nolūkā, uzturēšanās valsts vai pagaidu aizsardzības saņēmēja statusā vai uzturēšanās, kas sākotnēji balstīta tikai uz īslaicīga rakstura iemesliem. Šis noteikums ir paredzēts, lai aptvertu gadījumus, kad trešās valsts pilsonis, kas iepriekš dzīvojis statusā, kurš ir izslēgts no direktīvas darbības jomas (piemēram, studenta statusā), pēc tam dzīvo statusā, kas ietilpst šajā jomā (piemēram, darba ņēmēja statusā). Šādos gadījumos piecu gadu perioda beigās būs iespējams pilnībā ieskaitīt uzturēšanās periodus, piemēram, studenta statusā, ar nosacījumu, ka kopējā uzturēšanās ir bijusi likumīga un nepārtraukta.

Uzturēšanās laikam jābūt bijušam likumīgam un nepārtrauktam. Lai novērstu ES pastāvīgā iedzīvotāja statusa ļaunprātīgas iegūšanas risku, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka prasība par likumīgu un nepārtrauktu uzturēšanos tiek pienācīgi uzraudzīta attiecībā uz visām trešo valstu pilsoņu kategorijām. Šis risks jo īpaši attiecas uz tiem trešo valstu pilsoņiem, kam ir uzturēšanās atļauja, kas piešķirta, pamatojoties uz jebkāda veida ieguldījumiem kādā dalībvalstī, jo uz šo uzturēšanās atļauju piešķiršanu ne vienmēr attiecas prasība par

nepārtrauktu fizisku klātbūtni dalībvalstī vai uz to attiecas tikai prasība par ieguldītāju klātbūtni dalībvalstī ierobežotu laiku.

Lai novērstu šo risku, dalībvalstīm būtu jāpastiprina uzturēšanās prasības pārbaudes, jo īpaši attiecībā uz tiem pieteikumiem ES pastāvīgā iedzīvotāja statusam, kurus iesnieguši trešo valstu pilsoņi, kuri tur un/vai kuri ir turējuši uzturēšanās atļauju, kas piešķirta, pamatojoties uz ieguldījumu, gadījumos, kad uz šādu atļauju izsniegšanu nav attiekušies prasība par nepārtrauktu fizisku klātbūtni attiecīgajā dalībvalstī vai uz to ir attiekušies prasība par ieguldītāja klātbūtni attiecīgajā dalībvalstī ierobežotu laiku. Priekšlikumā ir iekļauts arī noteikums, kas neļauj dalībvalstīm ņemt vērā uzturēšanās periodus kā tādas uzturēšanās atļaujas turētājam, kas piešķirta, pamatojoties uz jebkāda veida ieguldījumiem citā dalībvalstī, summējot uzturēšanās periodus dažādās dalībvalstīs. Šis noteikums ir ieviests ar mērķi ierobežot šādu shēmu pievilcību un risināt jautājumu par to, ka ne visas dalībvalstis ir reglamentējušas šo uzturēšanās atļauju kategoriju³⁰.

5. pants

Šajā pantā ir paredzēti nosacījumi ES pastāvīgā iedzīvotāja statusa iegūšanai. Pieteikuma iesniedzējiem jāpierāda, ka tiem ir pienācīgi ienākumi un apdrošināšana slimības gadījumiem, lai viņi nekļūtu par nastu dalībvalstij, un tiem var prasīt izpildīt integrācijas nosacījumus. Kodificējot Eiropas Savienības Tiesas judikatūru, ar priekšlikumu tiek ieviesti papildu noteikumi, kuru mērķis ir precizēt minētos nosacījumus un ierobežot dalībvalstu rīcības brīvību.

Attiecībā uz ienākumu nosacījumu saskaņā ar ES Tiesas judikatūru (lieta C-578/08 *Chakroun*, un lieta C-302/18 *X pret Belgische Staat*) dalībvalstis var norādīt noteiktu naudas summu kā atsaucē apmēru, bet ne tādējādi, ka tās var noteikt minimālo ienākumu apmēru, kura nesasniegšanas gadījumā ikviens pieteikums ES pastāvīgā iedzīvotāja statusam tiks noraidīts neatkarīgi no katra pieteikuma iesniedzēja situācijas konkrētā vērtējuma. Dalībvalstis, novērtējot stabilu un regulāru ienākumu esamību, var ņemt vērā tādas faktorus kā iemaksas pensiju sistēmā un nodokļu saistību izpilde. Minētais jēdziens “ienākumi” attiecas ne tikai uz pastāvīgā iedzīvotāja statusa pieteikuma iesniedzēja “paša ienākumiem”, bet tas var aptvert arī ienākumus, kurus trešā persona ir nodevusi pieteikuma iesniedzējam, ja, ņemot vērā attiecīgā pieteikuma iesniedzēja individuālo situāciju, tie tiek uzskatīti par stabiliem, regulāriem un pietiekamiem.

Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai pieprasīt, lai ES pastāvīgā iedzīvotāja statusa pieteikuma iesniedzēji izpildītu integrācijas nosacījumus, piemēram, pieprasot tiem nokārtot pilsoniskās integrācijas vai valodas pārbaudi. Tomēr saskaņā ar ES Tiesas judikatūru (lieta C-579/13 *P & S*) šīs prasības īstenošanas līdzekļi nedrīkst apdraudēt mērķi veicināt trešo valstu pilsoņu integrāciju, ņemot vērā it īpaši zināšanu līmeni, kas tiek prasīts, lai nokārtotu pilsoniskās integrācijas eksāmenu, mācību un šī eksāmena sagatavošanai nepieciešamo materiālu pieejamību, trešo valstu pilsoņiem piemērojamo maksu apmēru, kas jāmaksā kā reģistrācijas maksas minētā eksāmena nokārtošanai, vai ievērojot īpašus individuālos apstākļus, kā, piemēram, vecumu, analfabētismu vai izglītības līmeni.

6. pants

Saskaņā ar šo pantu dalībvalstis var atteikties piešķirt ES pastāvīgā iedzīvotāja statusu, pamatojoties uz sabiedriskās kārtības vai sabiedrības drošības apsvērumiem, kā jau paredzēts Direktīvā 2003/109/EK.

³⁰ Komisijas ziņojums “Ieguldītājiem paredzētas sistēmas pilsonības un uzturēšanās atļaujas iegūšanai Eiropas Savienībā” (COM(2019) 12 final).

7. pants

Šajā pantā ir paredzētas administratīvās procedūras statusa iegūšanai, kas ir līdzīgas tām, kuras jau ir paredzētas Direktīvā 2003/109/EK. Ar pārstrādātās redakcijas priekšlikumu tiek ieviests noteikums, kas sīkāk reglamentē situācijas, kurās dokumenti, kas uzrādīti, vai informācija, kas sniegta kā pieteikuma pamatojums, nav pietiekami vai pilnīgi, līdzīgi tam, kas jau ir paredzēts citās jaunākajās ES direktīvās par likumīgu migrāciju.

8. pants

Šajā pantā ir paredzēti noteikumi par to, kā izsniedzama uzturēšanās atļauja, kas apliecina ES pastāvīgā iedzīvotāja statusu. Pārstrādātās redakcijas priekšlikumā atļaujas nosaukums ir pārdēvēts par “ES pastāvīgās uzturēšanās atļauju”.

9. pants

Šajā pantā ir paredzēti obligātie un fakultatīvie iemesli statusa atsaukšanai un zaudēšanai, kā jau paredzēts Direktīvā 2003/109/EK. Pārstrādātās redakcijas priekšlikums no pašreizējiem 12 līdz 24 mēnešiem paplašina iespēju ES pastāvīgajiem iedzīvotājiem atrasties ārpus Savienības teritorijas, nezaudējot ES pastāvīgā iedzīvotāja statusu. Šā grozījuma mērķis ir veicināt ES pastāvīgo iedzīvotāju cirkulāro migrāciju, īpaši, lai ļautu tiem ieguldīt savās izcelsmes valstīs un dalīties ar zināšanām un prasmēm, kas iegūtas Savienībā, kā arī uz laiku atgriezties savā valstī personisku un ģimenes apstākļu dēļ.

Ilgākas prombūtnes gadījumā dalībvalstīm būtu jāparedz atvieglota kārtība ES pastāvīgā iedzīvotāja statusa atkārtotai iegūšanai. Lai uzlabotu juridisko noteiktību un veicinātu cirkulāro migrāciju, pārstrādātās redakcijas priekšlikums reglamentē galvenos nosacījumus šādu procedūrai, ko saskaņā ar Direktīvu 2003/109/EK reglamentē ar valsts tiesību aktiem. Saskaņā ar priekšlikumu dalībvalstis var nolemt nepieprasīt, lai tiktu izpildīti nosacījumi, kas saistīti ar uzturēšanās ilgumu, ienākumiem un apdrošināšanu slimības gadījumiem. Jebkurā gadījumā dalībvalstīm nebūtu jāpieprasa, lai trešo valstu pilsoņi, kas iesniedz pieteikumu ES pastāvīgā iedzīvotāja statusa atkārtotai iegūšanai, izpildītu integrācijas nosacījumus.

Visbeidzot, ar priekšlikumu tiek grozīts šā panta formulējums, lai nodrošinātu atbilstību Atgriešanas direktīvai 2008/115/EK.

10. pants

Šajā pantā ir paredzētas procesuālas garantijas attiecībā uz statusa atteikumu, atsaukšanu vai zaudēšanu, kā jau paredzēts Direktīvā 2003/109/EK.

11. pants

Ar šo pantu tiek ieviests jauns noteikums, kurš atbilst jaunākajām ES direktīvām par likumīgu migrāciju un Eiropas Savienības Tiesas judikatūrai (lieta C-508/10 Komisija pret Nīderlandi) un saskaņā ar kuru dalībvalstis var iekasēt maksas par pieteikumu izskatīšanu un ka šādu maksu apmēra mērķim vai sekām nevajadzētu radīt šķērsli direktīvā paredzētā pastāvīgā iedzīvotāja statusa iegūšanai, tādējādi apdraudot direktīvas mērķi un garu.

12. pants

Šajā pantā ir paredzētas ES pastāvīgo iedzīvotāju tiesības uz vienlīdzīgu attieksmi, kas ir līdzīgas tām, kuras jau ir paredzētas Direktīvā 2003/109/EK. Pārstrādātās redakcijas priekšlikumā ir ieviestas trīs galvenās izmaiņas, kuru mērķis ir stiprināt ES pastāvīgo iedzīvotāju tiesības un uzlabot to integrācijas procesu.

Pirmkārt, ir precizēts, ka ES pastāvīgajiem iedzīvotājiem vajadzētu būt tādām pašām tiesībām kā pilsoņiem attiecībā uz privāta mājokļa iegādi. Tiesības iegādāties privātu mājokli ir īpaši svarīgas, ņemot vērā šīs direktīvas galveno mērķi, proti, ES pastāvīgo iedzīvotāju integrāciju uzņēmējvalsts sabiedrībā. Iespēja iegūt īpašumā savu mājokli ir elements, kas var veicināt to trešo valstu pilsoņu integrāciju, kuri ir izvēlējušies apmesties uz pastāvīgu dzīvi kādā ES dalībvalstī.

Otrkārt, šajā pantā sociālā nodrošinājuma definīcija un tiesības uz pensiju un ģimenes pabalstu pārveidamību tiek pielāgotas jaunāko likumīgas migrācijas direktīvu noteikumiem. Jo īpaši ir izdarīta atsauce uz Regulu (EK) Nr. 883/2004 attiecībā uz sociālā nodrošinājuma definīciju (1. punkta d) apakšpunkts); ES pastāvīgajiem iedzīvotājiem, kas pārceļas uz trešo valsti, vai šādu ES pastāvīgo iedzīvotāju apgādību zaudējušām personām būtu jāsaņem likumā noteiktās pensijas ar tādiem pašiem nosacījumiem un tādām pašām likmēm, kādas piemēro attiecīgo dalībvalstu pilsoņiem, ja šādi pilsoņi pārceļas uz trešo valsti (6. punkts).

Visbeidzot, priekšlikums paplašina ES pastāvīgo iedzīvotāju vienlīdzīgu piekļuvi sociālajai aizsardzībai un sociālajai palīdzībai, liedzot dalībvalstīm iespēju ierobežot šādu piekļuvi līdz "pamata pabalstiem".

13. pants

Šajā pantā ir paredzēti noteikumi, kas garantē pastiprinātu aizsardzību pret lēmumiem, ar kuriem izbeidz ES pastāvīgo iedzīvotāju likumīgu uzturēšanos. Panta formulējums ir jāgroza, ņemot vērā to, ka kopš Direktīvas 2008/115 pieņemšanas ir spēkā kopīgi noteikumi par standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu pilsoņu atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi. Pastiprināta aizsardzība ierobežo iespēju izbeigt ES pastāvīgo iedzīvotāju likumīgu uzturēšanos, un to piemēro tikai tad, ja tie rada faktiskus un pietiekami nopietnus draudus sabiedriskajai kārtībai vai sabiedrības drošībai. Turklāt ir paredzēts, ka lēmumi, ar ko izbeidz ES pastāvīgo iedzīvotāju likumīgu uzturēšanos, nebūtu jāpamato ar ekonomiskiem apsvērumiem.

14. pants

Šajā pantā noteikts, ka dalībvalstis ir tiesīgas izsniegt valsts uzturēšanās atļaujas ar pastāvīgu vai neierobežotu derīguma termiņu paralēli ES pastāvīgās uzturēšanās atļaujai. Tomēr ar pārstrādātās redakcijas priekšlikumu tiek ieviesti jauni noteikumi, kuru mērķis ir nodrošināt vienlīdzīgus konkurences apstākļus starp ES pastāvīgās uzturēšanās atļauju un valstu pastāvīgās uzturēšanās atļaujām, lai trešo valstu pilsoņiem būtu reāla izvēle starp abām atļaujām. Konkrētāk, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka: integrācijas un ienākumu prasības ES statusa iegūšanai nav stingrākas par prasībām valsts statusa iegūšanai (5. panta 3. punkts); ES atļauju pieteikuma iesniedzēji par pieteikuma izskatīšanu maksā tādas pašas maksas kā valsts atļauju pieteikuma iesniedzēji (11. pants); ES pastāvīgā iedzīvotāja statusa turētājiem procesuālo garantiju un tiesību līmenis nav zemāks kā valsts uzturēšanās atļauju ar pastāvīgu vai neierobežotu derīguma termiņu turētājiem (10. panta 3. punkts, 12. panta 8. punkts, 15. panta 6. punkts); dalībvalstīm attiecībā uz ES pastāvīgās uzturēšanās atļaujām būtu jānodrošina tāda paša līmeņa informatīvie, veicināšanas un reklāmas pasākumi, kāds paredzēts attiecībā uz valsts uzturēšanās atļaujām ar pastāvīgu vai neierobežotu derīguma termiņu (27. pants); tiem valsts atļauju turētājiem ar pastāvīgu vai neierobežotu derīguma

termiņu, kuri iesniedz ES pastāvīgās uzturēšanās atļaujas pieteikumu, piemēro atvieglotu kārtību (7. panta 4. punkts).

15. pants

Atkāpjoties no Direktīvas 2003/86/EK vispārīgajiem noteikumiem, ar šo pantu tiek ieviesti jauni noteikumi, lai atvieglotu ES pastāvīgo iedzīvotāju ģimenes atkalapvienošanās. Jo īpaši dalībvalstīm nebūtu jāpiemēro nosacījumi attiecībā uz integrāciju ģimenes atkalapvienošanās nolūkā, jo ES pastāvīgie iedzīvotāji un viņu ģimenes locekļi tiek uzskatīti par integrētiem uzņēmējvalsts sabiedrībā, un viņiem nebūtu jāpiemēro nekāds termiņš attiecībā uz ģimenes locekļu piekļuvi darba tirgum.

Turklāt šajā pantā ir paredzēti īpaši noteikumi par ES pastāvīgā iedzīvotāja statusa piešķiršanu ES pastāvīgo iedzīvotāju bērniem, kuri dzimuši vai adoptēti tās dalībvalsts teritorijā, kura izsniegusi ES pastāvīgās uzturēšanās atļauju, kuru pašlaik nereglamentē neviens ES juridiskais instruments. Tā kā būtu jāievēro ģimenes dzīves tiesības un tās aizsardzība ir būtisks ES pastāvīgo iedzīvotāju integrācijas elements, viņu bērniem, kas dzimuši vai adoptēti tās ES dalībvalsts teritorijā, kura izsniegusi ES pastāvīgās uzturēšanās atļauju, būtu automātiski jāiegūst ES pastāvīgā iedzīvotāja statuss šajā dalībvalstī un uz viņiem nebūtu jāattiecināma iepriekšējās uzturēšanās prasība.

III NODAĻA. UZTURĒŠANĀS CITĀS DALĪBVALSTĪS

16.–18. pants

Šajos pantos ir izklāstīti galvenie noteikumi un nosacījumi ES pastāvīgo iedzīvotāju un viņu ģimenes locekļu ES iekšējās mobilitātes tiesību īstenošanai. Šā pārstrādātās redakcijas priekšlikuma mērķis ir atvieglot ES iekšējo mobilitāti, novēršot vairākus šķēršļus, kas to līdz šim ir kavējuši. Jo īpaši otrajai dalībvalstij vairs nevajadzētu būt tiesīgai veikt darba tirgus situācijas pārbaudi, izskatot ES pastāvīgo iedzīvotāju iesniegtos pieteikumus saimnieciskās darbības veikšanai nodarbinātā vai pašnodarbinātā statusā, un būtu jāatceļ visas iepriekš pastāvošās kvotas attiecībā uz ES pastāvīgajiem iedzīvotājiem, kas dzīvo citās dalībvalstīs. Turklāt ES pastāvīgajiem iedzīvotājiem vajadzētu būt tiesībām pieteikties, kamēr viņi vēl uzturas pirmajā dalībvalstī, un uzsākt nodarbinātību vai studijas ne vēlāk kā 30 dienas pēc tam, kad iesniegts pieteikums. Visbeidzot, ja ES pastāvīgie iedzīvotāji piesakās uz uzturēšanos otrajā dalībvalstī, lai strādātu reglamentētā profesijā, viņu profesionālā kvalifikācija būtu jāatzīst tāpat, kā tiek atzīta to Savienības pilsoņu profesionālā kvalifikācija, kuri izmanto tiesības brīvi pārvietoties, saskaņā ar Direktīvu 2005/36/EK un citiem piemērojamiem Savienības un valsts tiesību aktiem.

19. un 20. pants

Šie panti paredz, ka otrā dalībvalsts var noraidīt uzturēšanās pieteikumus sabiedriskās kārtības, valsts drošības vai sabiedrības veselības apsvērumu dēļ, kā jau paredzēts Direktīvā 2003/109/EK. 20. pantā sabiedrības veselības apdraudējuma definīcija tiek pielāgota jaunāko likumīgas migrācijas direktīvu noteikumiem, izmantojot savstarpēju atsauci uz Šengenas Robežu kodeksu.

21. pants

Šajā pantā ir paredzētas administratīvās procedūras uzturēšanās tiesību iegūšanai otrajā dalībvalstī, kas ir līdzīgas tām, kuras jau ir paredzētas Direktīvā 2003/109/EK. Ar pārstrādātās redakcijas priekšlikumu ievieš īsāku termiņu (90 dienas + 30 dienas izņēmuma apstākļos) atbilstīgi jaunākajām likumīgas migrācijas direktīvām un, atkāpjoties no Direktīvas 2003/86/EK, ģimenes locekļiem tiek atļauts summēt uzturēšanās periodus dažādās dalībvalstīs patstāvīgas uzturēšanās atļaujas iegūšanai.

22. un 23. pants

Šajos pantos ir paredzēti noteikumi par grozījumiem ES pastāvīgās uzturēšanās atļaujā starptautiskās aizsardzības saņēmējiem un par procesuālajām garantijām saistībā ar mobilitāti, kā jau paredzēts Direktīvā 2003/109/EK, kas grozīta ar Direktīvu 2011/51/ES.

24. pants

Šajā pantā ir paredzēts, ka tad, kad ES pastāvīgie iedzīvotāji un viņu ģimenes locekļi iegūst tiesības dzīvot otrajā dalībvalstī, viņiem būtu jāsaņem vienlīdzīga attieksme ar otrās dalībvalsts pilsoņiem tajās pašās jomās un saskaņā ar tiem pašiem nosacījumiem, kas minēti priekšlikuma 12. pantā. Pēdējais minētais uzlabo ES pastāvīgo iedzīvotāju un viņu ģimenes locekļu, kas uzturas otrajā dalībvalstī, piekļuvi otrās dalībvalsts darba tirgum, atceļot iespēju dalībvalstīm ierobežot šādu piekļuvi pirmajos 12 mēnešos. Tomēr, lai nodrošinātu, ka joprojām tiek izpildīti kritēriji attiecībā uz uzturēšanos otrajā dalībvalstī, otrajai dalībvalstij būtu jāļauj pieprasīt, lai ES pastāvīgie iedzīvotāji un viņu ģimenes locekļi paziņotu kompetentajām iestādēm par jebkādam izmaiņām darba devēja vai saimnieciskās darbības jomā.

25. pants

Šajā pantā ir paredzēti noteikumi par uzturēšanās statusa atsaukšanu otrajā dalībvalstī un atpakaļuzņemšanas pienākumu pirmajā dalībvalstī, kā jau paredzēts Direktīvā 2003/109/EK, ar vairākiem grozījumiem, kuru mērķis ir nodrošināt atbilstību Atgriešanas direktīvai 2008/115/EK, kurā izklāstīti kopīgi standarti un procedūras, kas dalībvalstīs piemērojamas attiecībā uz to trešo valstu pilsoņu atgriešanu, kuri dalībvalstī uzturas nelikumīgi.

26. pants

Šajā pantā ir paredzēts, ka ES pastāvīgajiem iedzīvotājiem, kas uzturas otrajā dalībvalstī, būtu jādod iespēja iegūt ES pastāvīgā iedzīvotāja statusu otrajā dalībvalstī ar tādiem pašiem nosacījumiem kā tie, kas nepieciešami tā iegūšanai pirmajā dalībvalstī. Lai paātrinātu to personu integrāciju otrajā dalībvalstī, kuras jau ir integrējušās citā ES dalībvalstī, pārstrādātās redakcijas priekšlikumā ir paredzēts, ka nepieciešamajam uzturēšanās periodam otrajā dalībvalstī vajadzētu būt trim gadiem. Lai iegūtu ES pastāvīgā iedzīvotāja statusu otrajā dalībvalstī, nevajadzētu būt iespējai summēt uzturēšanās periodus dažādās dalībvalstīs.

Tomēr otrajai dalībvalstij vajadzētu būt iespējai brīvi lemt par to, vai piešķirt sociālo palīdzību vai līdzekļus studijām, tostarp arodmācībām, ko veido stipendijas vai studiju kredīti, ES pastāvīgajiem iedzīvotājiem, kuri nav darba ņēmēji vai pašnodarbinātas personas vai viņu ģimenes locekļi, pirms piecu gadu likumīgas un nepārtrauktas uzturēšanās termiņa beigām tās teritorijā, paturot prātā, ka Savienības pilsoņiem, kuri ir izmantojuši tiesības brīvi pārvietoties citā statusā nekā darba ņēmēji vai pašnodarbinātas personas saskaņā ar Direktīvu 2004/38/EK vai LESD 21. pantu, vai viņu ģimenes locekļiem arī var atteikt šādus pabalstus pirms pastāvīgas uzturēšanās tiesību iegūšanas pēc pieciem likumīgas un nepārtrauktas uzturēšanās gadiem.

Otrā dalībvalsts var nolemt piešķirt šādu palīdzību ES pastāvīgajiem iedzīvotājiem pirms piecu gadu likumīgas un nepārtrauktas uzturēšanās termiņa beigām ar noteikumu, ka tā nodrošina tādu pašu attieksmi pret Savienības pilsoņiem, kuri izmanto tiesības brīvi pārvietoties saskaņā ar Direktīvu 2004/38/EK vai LESD 21. pantu (izņemot darba ņēmējus, pašnodarbinātas personas vai personas, kas saglabā šādu statusu), viņu ģimenes locekļiem, kā arī trešo valstu pilsoņiem, kuriem ir tiesības brīvi pārvietoties, kas ir līdzvērtīgas Savienības pilsoņu tiesībām saskaņā ar nolīgumu starp Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un trešām valstīm, no otras puses, un viņu ģimenes locekļiem.

Visbeidzot, pirms piecu gadu likumīgas un nepārtrauktas uzturēšanās termiņa beigām šajā dalībvalstī, ja ES pastāvīgais iedzīvotājs ir pārtraucis nodarbinātību vai pašnodarbinātību un šai personai nav pietiekamu ienākumu sev un saviem ģimenes locekļiem un visaptveroša apdrošināšanas slimības gadījumiem seguma, lai nekļūtu par pārmērīgu nastu otrās dalībvalsts sociālās palīdzības sistēmai, šīs personas likumīgu uzturēšanos var izbeigt šā iemesla dēļ, paturot prātā, ka Savienības pilsoņus, kuri ir izmantojuši tiesības brīvi pārvietoties, un viņu ģimenes locekļus šādā situācijā var izraidīt pirms pastāvīgas uzturēšanās tiesību iegūšanas pēc pieciem likumīgas un nepārtrauktas uzturēšanās gadiem.

IV NODAĻA. NOBEIGUMA NOTEIKUMI

27. pants

Ar šo jauno pantu dalībvalstīm tiek ieviests pienākums atvieglot pieteikuma iesniedzējiem piekļuvi informācijai par ES pastāvīgā iedzīvotāja statusa iegūšanu un ar to saistītajām tiesībām atbilstīgi jaunākajām direktīvām par likumīgu migrāciju.

28. un 33. pants

Šajos pantos ir paredzēti noteikumi par ziņošanu, kontaktpunktiem, transponēšanu, stāšanos spēkā un adresātiem, kā jau paredzēts Direktīvā 2003/109/EK. 31. pantā paredzēts, ka pēc pārstrādātās direktīvas transponēšanas termiņa beigām Direktīvu 2003/109/EK atceļ.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA

**par to trešo valstu pilsoņu statusu, kuri ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji
(pārstrādāta redakcija)**

☒ EIROPAS PARLAMENTS UN ☒ EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā ~~Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu~~, ☒ Līgumu par Eiropas Savienības darbību ☒ un jo īpaši tā ~~63. panta 3. un 4. punktu~~ ☒ 79. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktu ☒,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

↓ jauns

(1) Padomes Direktīva 2003/109/EK³¹ ir būtiski grozīta³². Tā kā ir jāizdara turpmāki grozījumi, skaidrības labad minētā direktīva būtu jāpārstrādā.

↓ 2003/109/EK 1. apsvērums
(pielāgots)

~~Ar mērķi pakāpeniski izveidot brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, Eiropas Kopienas dibināšanas līgums paredz pasākumu noteikšanu, kas nodrošina personu brīvu kustību saistībā ar papildpasākumiem attiecībā uz ārējo robežkontroli, patvēruma meklētājiem un imigrāciju, un pasākumu noteikšanu attiecībā uz patvēruma meklētājiem, imigrāciju un trešo valstu pilsoņu tiesību aizsardzību.~~

³¹ Padomes Direktīva 2003/109/EK (2003. gada 25. novembris) par to trešo valstu pilsoņu statusu, kuri ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji (OV L 16, 23.1.2004, 44. lpp.).

³² Sk. I pielikuma A daļu.

↓ 2003/109/EK 2. apsvērums
(pielāgots)

~~Eiropadome tās īpašajā sanāksmē Tampērē 1999. gada 15. un 16. oktobrī noteica, ka trešo valstu pilsoņu juridiskais statuss jātuvinā daļībvalstu pilsoņu juridiskajam statusam, un ka personai, kas likumīgi nodzīvojuši daļībvalstī laikposmu, kurš vēl jānosaka, un kam ir pastāvīgas uzturēšanās atļauja, jāpiešķir virkne vienotu tiesību, kuras cik iespējams līdzinās Eiropas Savienības pilsoņu tiesībām.~~

↓ 2003/109/EK 3. apsvērums

- (2) Šī direktīva ievēro pamattiesības un ņem vērā principus, kas jo īpaši atzīti ar Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju un Eiropas Savienības Pamattiesību hartu.

↓ 2003/109/EK 4. apsvērums
(pielāgots)

- (3) To trešo valstu pilsoņu integrācija, kas ir ~~kādas daļībvalsts~~ ☒ ES ☒ pastāvīgie iedzīvotāji ~~kādā daļībvalstī~~, ir ekonomiskās un sociālās kohēzijas — Līgumā paredzētā ~~Kopienas~~ ☒ Savienības ☒ pamatmērķa — būtisks elements.

↓ 2003/109/EK 5. apsvērums

- (4) Daļībvalstis īsteno šīs direktīvas noteikumus bez diskriminācijas, pamatojoties uz dzimumu, rasi, ādas krāsu, etnisko vai sociālo izcelsmi, ģenētiskajām īpašībām, valodu, reliģiju vai pārliecību, politiskajiem vai citiem uzskatiem, piederību nacionālajai minoritātei, spējām, izcelšanos, invaliditāti, vecumu vai seksuālo orientāciju.

↓ 2011/51/ES 2. un 4. apsvērums
(pielāgots)

- (5) Iespēja iegūt ☒ ES ☒ pastāvīgā iedzīvotāja statusu daļībvalstī pēc noteikta laika ir svarīgs elements starptautiskās aizsardzības saņēmēju pilnīgai integrācijai pastāvīgās dzīvesvietas daļībvalstī. Tādēļ starptautiskās aizsardzības saņēmējiem būtu jādod iespēja iegūt ☒ ES ☒ pastāvīgā iedzīvotāja statusu daļībvalstī, kas tām piešķirusi starptautisko aizsardzību, ar tādiem pašiem nosacījumiem kā citiem trešo valstu pilsoņiem.

↓ jauns

- (6) Trešo valstu pilsoņiem, kuriem saskaņā ar ES tiesību aktiem ir tiesības brīvi pārvietoties, būtu jānodrošina piekļuve ES pastāvīgā iedzīvotāja statusam saskaņā ar tādiem pašiem noteikumiem kā visiem citiem trešo valstu pilsoņiem, uz kuriem attiecas šīs direktīvas darbības joma. Tiesībām, ko šādi trešo valstu pilsoņi iegūst kā ES pastāvīgā iedzīvotāja statusa turētāji, nebūtu jāskar tiesības, kuras viņi var izmantot

saskaņā ar Direktīvu 2004/38/EK³³. Visi šīs direktīvas noteikumi par personām, kurām ir tiesības brīvi pārvietoties, būtu jāpiemēro arī trešo valstu pilsoņiem, kuru tiesības brīvi pārvietoties ir vienlīdzīgas Savienības pilsoņu tiesībām, ko paredz nolīgumi vai nu starp Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un trešām valstīm, no otras puses, vai starp Savienību un trešām valstīm.

↓ 2003/109/EK 6. apsvērums
(pielāgots)

- (7) Galvenajam kritērijam, lai iegūtu ☒ ES ☒ pastāvīgā iedzīvotāja statusu, būtu jābūt uzturēšanās ilgumam dalībvalsts teritorijā. Uzturēšanās laikam jābūt likumīgam un nepārtrauktam, lai pierādītu, ka persona ir nostiprinājusies valstī. Būtu jāparedz zināma elastība, lai varētu ņemt vērā apstākļus, kādos personai var būt uz laiku jāatstāj teritorija.

↓ jauns

- (8) Lai novērstu ES pastāvīgā iedzīvotāja statusa ļaunprātīgas iegūšanas risku, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka prasība par likumīgu un nepārtrauktu uzturēšanos tiek pienācīgi uzraudzīta attiecībā uz visām trešo valstu pilsoņu kategorijām. Šis risks jo īpaši attiecas uz tiem trešo valstu pilsoņiem, kam ir uzturēšanās atļauja, kas piešķirta, pamatojoties uz jebkāda veida ieguldījumiem kādā dalībvalstī, jo uz šo uzturēšanās atļauju izsniegšanu ne vienmēr attiecas prasība par nepārtrauktu fizisku klātbūtni dalībvalstī vai uz to attiecas tikai prasība par ieguldītāju klātbūtni dalībvalstī ierobežotu laiku. Lai novērstu šo risku, dalībvalstīm būtu jāpastiprina uzturēšanās prasības pārbaudes, jo īpaši attiecībā uz tiem pieteikumiem ES pastāvīgā iedzīvotāja statusam, kurus iesnieguši trešo valstu pilsoņi, kuri kādā dalībvalstī dzīvo apmaiņā pret jebkāda veida ieguldījumiem, piemēram, kapitāla pārvedumiem, īpašuma iegādi vai īri, ieguldījumiem valsts obligācijās, ieguldījumiem korporatīvajās struktūrās, ziedojumiem vai dāvinājumiem darbībai, kas veicina sabiedrisko labumu, un iemaksām valsts budžetā.
- (9) ES pastāvīgā iedzīvotāja statusa iegūšanai nepieciešamais uzturēšanās periods būtu jāpavada tajā pašā dalībvalstī, kurā pieteikums iesniegts. Tomēr, lai veicinātu trešo valstu pilsoņu ES iekšējo mobilitāti, dalībvalstīm būtu jāatļauj trešo valstu pilsoņiem summēt uzturēšanās periodus dažādās dalībvalstīs. Lai ierobežotu ieguldītāju uzturēšanās shēmu pievilcību un ņemot vērā to, ka ne visas dalībvalstis ir reglamentējušas šo uzturēšanās atļauju kategoriju, dalībvalstīm periodu summēšanas nolūkā nebūtu jāņem vērā uzturēšanās periodi kā tādas uzturēšanās atļaujas turētājam, kas piešķirta, pamatojoties uz jebkāda veida ieguldījumiem citā dalībvalstī.
- (10) Jebkurš uzturēšanās periods, ko pavadījis ilgtermiņa vīzas vai uzturēšanās atļaujas, kura izsniegta saskaņā ar Savienības vai valsts tiesību aktiem, turētājs, būtu jāieskaita ES pastāvīgā iedzīvotāja statusa iegūšanai, tostarp uzturēšanās periodi tādā statusā, kurš ir izslēgts no direktīvas darbības jomas, piemēram, uzturēšanās studiju vai arodmacību nolūkā, uzturēšanās valsts vai pagaidu aizsardzības saņēmēja statusā vai

³³ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/38/EK (2004. gada 29. aprīlis) par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK (OV L 158, 30.4.2004., 77. lpp.).

uzturēšanās, kas sākotnēji balstīta tikai uz īslaicīga rakstura iemesliem. Ja attiecīgais trešās valsts pilsonis ir ieguvis uzturēšanās tiesības, kas ļaus viņam/viņai iegūt ES pastāvīgā iedzīvotāja statusu, šie periodi būtu pilnībā jāņem vērā, aprēķinot periodu, kas vajadzīgs, lai iegūtu ES pastāvīgā iedzīvotāja statusu, ar nosacījumu, ka kopējā uzturēšanās ir bijusi likumīga un nepārtraukta.

↓ 2003/109/EK 7. apsvērums
(pielāgots)
⇒ jauns

- (11) Lai iegūtu ☒ ES ☒ pastāvīgā iedzīvotāja statusu, trešās valsts pilsoņiem jāpierāda, ka viņiem ir pienācīgi ienākumi un apdrošināšana slimības gadījumā, lai viņi nekļūtu par nastu dalībvalstij. ⇒ Dalībvalstis var norādīt noteiktu naudas summu kā atsaucē apmēru, bet ne tādējādi, ka tās var noteikt minimālo ienākumu apmēru, kura nesasniegšanas gadījumā ikviens pieteikums ES pastāvīgā iedzīvotāja statusam tiks noraidīts neatkarīgi no katra pieteikuma iesniedzēja situācijas konkrētā vērtējuma. ⇐ Dalībvalstis, novērtējot stabili un regulāru ienākumu esamību, var ņemt vērā tādus faktorus kā iemaksas pensiju sistēmā un nodokļu saistību izpilde. ⇒ Minētajam jēdzienam “ienākumi” nevajadzētu attiekties tikai uz pastāvīgā iedzīvotāja statusa pieteikuma iesniedzēja “paša ienākumiem”, bet tas var aptvert arī ienākumus, kurus trešā persona ir nodevusi pieteikuma iesniedzējam, ja, ņemot vērā attiecīgā pieteikuma iesniedzēja individuālo situāciju, tie tiek uzskatīti par stabiliem, regulāriem un pietiekamiem. ⇐

↓ jauns

- (12) Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai pieprasīt, lai ES pastāvīgā iedzīvotāja statusa pieteikuma iesniedzēji izpildītu integrācijas nosacījumus, piemēram, pieprasot tiem nokārtot pilsoniskās integrācijas vai valodas pārbaudi. Tomēr šīs prasības īstenošanas līdzekļi nedrīkst apdraudēt mērķi veicināt trešo valstu pilsoņu integrāciju, ņemot vērā it īpaši zināšanu līmeni, kas tiek prasīts, lai nokārtotu pilsoniskās integrācijas eksāmenu, mācību un šī eksāmena sagatavošanai nepieciešamo materiālu pieejamību, trešo valstu pilsoņiem piemērojamo maksu apmēru, kas jāmaksā kā reģistrācijas maksas minētā eksāmena nokārtošanai, vai ievērojot īpašus individuālos apstākļus, kā, piemēram, vecumu, analfabētismu vai izglītības līmeni.

↓ 2003/109/EK 8. apsvērums
(pielāgots)

- (13) Turklāt trešo valstu pilsoņi, kas vēlas iegūt un saglabāt ☒ ES ☒ pastāvīgā iedzīvotāja statusu, nedrīkst apdraudēt sabiedrisko kārtību vai sabiedrības drošību. Sabiedriskās kārtības jēdziens var attiekties uz sodāmību par smaga nozieguma izdarīšanu.

↓ 2003/109/EK 9. apsvērums
(pielāgots)

- (14) Ekonomiskiem apsvērumiem nevajadzētu būt par pamatu, lai atteiktos piešķirt ☒ ES ☒ pastāvīgā iedzīvotāja statusu, un tos ~~neuzskata~~ ☒ nevajadzētu uzskatīt ☒ par tādiem, kas traucē attiecīgos nosacījumus.

↓ 2003/109/EK 10. apsvērums
(pielāgots)

- (15) Jāparedz noteikumu kopums, kas reglamentē pieteikuma izskatīšanu par ☒ ES ☒ pastāvīgā iedzīvotāja statusa ~~at~~ ☒ iegūšanu ☒. Šādai procedūrai jābūt efektīvai un pārraugāmai, ņemot vērā dalībvalstu pārvaldes iestāžu parasto darba slodzi, kā arī caurredzamai un taisnīgai, lai piedāvātu iesaistītajām personām atbilstošu tiesisko noteiktību. Tiem nevajadzētu būt līdzeklim, lai kavētu uzturēšanās tiesību īstenošanu.

↓ 2003/109/EK 11. apsvērums
(pielāgots)

- (16) ☒ ES ☒ ~~p~~Pastāvīgā iedzīvotāja statusa iegūšana būtu jāapliecina ar ☒ ES pastāvīgās ☒ uzturēšanās atļaujām, kas ļautu attiecīgajām personām viegli un nekavējoties pierādīt juridisko statusu. Šādām uzturēšanās atļaujām jāatbilst arī augsta līmeņa tehniskajiem standartiem, jo īpaši attiecībā uz aizsardzību pret falsifikāciju un viltošanu, lai novērstu pārkāpumus dalībvalstī, kurā statuss iegūts, un dalībvalstīs, kurās uzturēšanās tiesības izmanto.

↓ jauns

- (17) Lai veicinātu ES pastāvīgo iedzīvotāju cirkulāro migrāciju, īpaši, lai ļautu tiem ieguldīt savās izcelsmes valstīs un dalīties ar zināšanām un prasmēm, kas iegūtas Savienībā, kā arī uz laiku atgriezties savās izcelsmes valstīs personisku un ģimenes apstākļu dēļ, ES pastāvīgajiem iedzīvotājiem būtu jāļauj uzturēties ārpus Savienības teritorijas uz laiku līdz 24 secīgiem mēnešiem, nezaudējot ES pastāvīgā iedzīvotāja statusu. Ilgākas prombūtnes gadījumā dalībvalstīm būtu jāparedz atvieglota kārtība ES pastāvīgā iedzīvotāja statusa atkārtotai iegūšanai.

↓ 2003/109/EK 12. apsvērums
(pielāgots)

- (18) Lai izveidotu īstu instrumentu ☒ ES ☒ pastāvīgo iedzīvotāju integrācijai sabiedrībā, kurā tie dzīvo, ☒ ES ☒ pastāvīgajiem iedzīvotājiem ir jānodrošina vienlīdzīga attieksme ar dalībvalsts pilsoņiem dažādos ekonomikas un sociālos jautājumos saskaņā ar šajā direktīvā noteiktajiem attiecīgiem nosacījumiem.

↓ 2011/51/ES 7. apsvērums
(pielāgots)

- (19) Vienlīdzīgai attieksmei pret starptautiskās aizsardzības saņēmējiem dalībvalstī, kas tiem piešķirusi starptautisko aizsardzību, nevajadzētu skart tiesības un pabalstus, ko garantē ☒ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/95/ES³⁴ ☒ ~~Direktīva 2004/83/EK~~, kā arī 1951. gada 28. jūlija Konvencija par bēgļu statusu, kurā grozījumi

³⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/95/ES (2011. gada 13. decembris) par standartiem, lai trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kvalificētu kā starptautiskās aizsardzības saņēmējus, par bēgļu vai personu, kas tiesīgas saņemt alternatīvo aizsardzību, vienotu statusu, un par piešķirtās aizsardzības saturu (pārstrādāta versija) (OV L 337, 20.12.2011., 9. lpp.).

izdarīti ar Ņujorkā 1967. gada 31. janvārī parakstīto Protokolu ("Ženēvas konvencija").

↓ 2003/109/EK 13. apsvērums
(pielāgots)

~~Attiecībā uz sociālo palīdzību, iespēja samazināt pabalstus pastāvīgajiem iedzīvotājiem līdz pamata pabalstiem jāsaprot tā, ka šis jēdziens ietver vismaz ienākumu pabalstu, palīdzību slimības un grūtniecības gadījumā, palīdzību vecākiem un ilgtermiņa aprūpi. Šādu pabalstu piešķiršanas kārtību nosaka valsts tiesību akti.~~

↓ 2003/109/EK 14. apsvērums
(pielāgots)

~~Uz dalībvalstīm joprojām jāattiecas pienākumam piešķirt bērniem piekļuvi izglītības sistēmai ar līdzīgiem nosacījumiem kā tie, kas paredzēti to pilsoņiem.~~

↓ 2003/109/EK 15. apsvērums
(pielāgots)

~~Mācību stipendiju jēdziens arod mācību jomā neietver pasākumus, ko finansē saskaņā ar sociālās palīdzības shēmām. Turklāt piekļuve mācību stipendijām var būt atkarīga no fakta, ka persona, kas piesakās šādai stipendijai, pati izpilda nosacījumus pastāvīgā iedzīvotāja statusa iegūšanai. Attiecībā uz mācību stipendiju piešķiršanu dalībvalstis var ņemt vērā faktu, ka Savienības pilsoņi var saņemt tādu pašu priekšrocību izcelsmes valstī.~~

↓ jauns

- (20) Profesionālā kvalifikācija, ko trešās valsts pilsonis ir ieguvis citā dalībvalstī, būtu jāatzīst tāpat, kā tiek atzīta Savienības pilsoņu kvalifikācija. Trešās valstīs iegūta kvalifikācija būtu jāņem vērā saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/36/EK³⁵. Šai direktīvai nevajadzētu skart valsts tiesību aktos izklāstītos nosacījumus, kuri jāievēro, lai strādātu reglamentētā profesijā.
- (21) Šajā direktīvā būtu jāņem vērā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/115/EK³⁶ ieviestie kopīgie standarti un procedūras dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi.

↓ 2003/109/EK 16. apsvērums
(pielāgots)

- (22) ☒ ES ☒ pPastāvīgajiem iedzīvotājiem jābūt pastiprināti aizsargātiem pret ~~izraidīšanu~~ ☒ lēmumiem, ar ko izbeidz viņu likumīgu uzturēšanos ☒ ~~Šī aizsardzība pamatojas uz kritērijiem, kas noteikti ar Eiropas Cilvēktiesību tiesas lēmumiem. Lai~~

³⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/36/EK (2005. gada 7. septembris) par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu (OV L 255, 30.9.2005., 22. lpp.).

³⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/115/EK (2008. gada 16. decembris) par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi (OV L 348, 24.12.2008., 98. lpp.).

~~nodrošinātu aizsardzību pret izraidīšanu, De~~ dalībvalstīm jāparedz efektīva tiesiskā aizsardzība ☒ pret šādiem lēmumiem ☒.

↓ jauns

- (23) Lēmumi, ar ko izbeidz ES pastāvīgo iedzīvotāju likumīgu uzturēšanos, nebūtu jābalsta uz ekonomiskiem apsvērumiem.

↓ 2011/51/ES 10. apsvērums
(pielāgots)

- (24) Ja dalībvalsts, pamatojoties uz ~~šajā direktīvā Direktīvā 2003/109/EK~~ paredzētu iemeslu, ir nolēmusi ~~izraidīt~~ ☒ izbeigt ☒ starptautiskās aizsardzības saņēmējau, kas ieguvis pastāvīgā iedzīvotāja statusu minētajā dalībvalstī, ☒ likumīgu uzturēšanos un izraidīt to, ☒ minētajai personai saskaņā ar ~~Direktīvu 2011/95/ES Direktīvu 2004/83/EK~~ un Ženēvas konvencijas 33. pantu vajadzētu būt garantētām tiesībām uz aizsardzību pret izraidīšanu. Šajā nolūkā gadījumos, kad personai ir piešķirta starptautiskā aizsardzība dalībvalstī, kas nav dalībvalsts, kurā minētā persona pašreiz dzīvo kā pastāvīgais iedzīvotājs, ir jānodrošina, ka ~~minēto personu drīkst izraidīt~~ ☒ minētajai personai var prasīt doties ☒ tikai uz dalībvalsti, kas piešķirusi starptautisko aizsardzību, un ka minētās dalībvalsts pienākums ir uzņemt ☒ atpakaļ ☒ minēto personu ~~atpakaļ~~, ja vien izraidīšanu nepieļauj ~~Direktīva 2011/95/ES Direktīva 2004/83/EK~~. Tādi paši aizsardzības pasākumi būtu jāpiemēro starptautiskās aizsardzības saņēmējiem, kas dzīvo otrā dalībvalstī, bet vēl nav ieguvuši ☒ ES ☒ pastāvīgā iedzīvotāja statusu.

↓ 2011/51/ES 11. apsvērums
(pielāgots)

- (25) Gadījumos, kad saskaņā ar ~~Direktīvu 2011/95/ES Direktīvu 2004/83/EK~~ ir atļauta starptautiskās aizsardzības saņēmēja izraidīšana no Savienības teritorijas, dalībvalstīm vajadzētu būt pienākumam nodrošināt to, ka visu informāciju iegūst no attiecīgiem avotiem, vajadzības gadījumā arī no dalībvalsts, kas piešķirusi starptautisko aizsardzību, un šo informāciju rūpīgi izvērtē, lai garantētu, ka lēmums izraidīt starptautiskās aizsardzības saņēmēju ir saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 4. pantu un 19. panta 2. punktu.

↓ jauns

- (26) Lai veicinātu ES pastāvīgo iedzīvotāju labāku integrāciju, būtu jāievieš noteikumi par labvēlīgiem nosacījumiem ģimenes atkalapvienošanai un laulāto piekļuvei nodarbinātībai. Tādēļ būtu jāparedz īpašas atkāpes no Padomes Direktīvas 2003/86/EK. Ģimenes atkalapvienošanās nebūtu jāpakļauj integrācijas nosacījumiem, jo ES pastāvīgie iedzīvotāji un viņu ģimenes locekļi tiek uzskatīti par integrētiem uzņēmējvalsts sabiedrībā.
- (27) Tā kā būtu jāievēro ģimenes dzīves tiesības un tās aizsardzība ir būtisks ES pastāvīgo iedzīvotāju integrācijas elements, ES pastāvīgo iedzīvotāju bērniem, kas dzimuši vai adoptēti tās ES dalībvalsts teritorijā, kura šai personai izsniegusi ES pastāvīgās

uzturēšanās atļauju, būtu automātiski jāiegūst ES pastāvīgā iedzīvotāja statuss šajā dalībvalstī un uz viņiem jo īpaši nebūtu jāattiecinā iepriekšējās uzturēšanās prasība.

↓ 2003/109/EK 17. apsvērums
(pielāgots)
⇒ jauns

- (28) ~~ES pastāvīgā iedzīvotāja statusa iegūšanas nosacījumu saskaņošana veicina savstarpēju uzticību starp dalībvalstīm. ⇒ Tomēr šai direktīvai nebūtu jāskar dalībvalstu tiesības izsniegt tādas uzturēšanās atļaujas ar pastāvīgu vai neierobežotu derīguma termiņu, kas nav ES pastāvīgās uzturēšanās atļauja. ⇐ Dažas dalībvalstis izdod atļaujas ar pastāvīgu vai neierobežotu derīguma termiņu ar nosacījumiem, kas ir labvēlīgāki par tiem, kurus paredz šī direktīva. Līgums neizslēdz iespēju piemērot labvēlīgākus valsts tiesību aktus. Tomēr šajā direktīvā jāparedz, ka atļaujas, kas izsniegtas ar labvēlīgākiem nosacījumiem, nepiešķir~~ ⇒ Šādām valsts uzturēšanās atļaujām nevajadzētu piešķirt ⇐ tiesības dzīvot citās dalībvalstīs.

⇓ jauns

- (29) Dalībvalstīm būtu jānodrošina vienlīdzīgi konkurences apstākļi starp ES pastāvīgās uzturēšanās atļaujām un valsts uzturēšanās atļaujām ar pastāvīgu vai neierobežotu derīguma termiņu attiecībā uz procesuālajām tiesībām un tiesībām uz vienlīdzīgu attieksmi, procedūrām un piekļuvi informācijai. Jo īpaši dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka ES pastāvīgajiem iedzīvotājiem un viņu ģimenes locekļiem piešķirto procesuālo garantiju un tiesību līmenis nav zemāks par valsts uzturēšanās atļauju ar pastāvīgu vai neierobežotu derīguma termiņu turētājiem paredzēto procesuālo garantiju un tiesību līmeni. Dalībvalstīm būtu arī jānodrošina, ka ES pastāvīgās uzturēšanās atļaujas pieteikuma iesniedzējiem netiek prasīts maksāt lielākas maksas par pieteikuma izskatīšanu nekā valsts uzturēšanās atļaujas pieteikuma iesniedzējiem. Visbeidzot, dalībvalstīm attiecībā uz ES pastāvīgās uzturēšanās atļauju būtu jāiesaistās tāda paša līmeņa informatīvos, veicināšanas un reklāmas pasākumos kā attiecībā uz valsts uzturēšanās atļaujām ar pastāvīgu vai neierobežotu derīguma termiņu, piemēram, sniedzot informāciju valstu tīmekļa vietnēs par likumīgu migrāciju, rīkojot informācijas kampaņas un sniedzot kompetentajām migrācijas iestādēm paredzētas mācību programmas.

↓ 2003/109/EK 18. apsvērums
⇒ jauns

- (30) ⇒ Būtu jāatvieglo ES pastāvīgo iedzīvotāju uzturēšanās citās dalībvalstīs. ⇐ Tādu nosacījumu izveidošanai, saskaņā ar kuriem trešo valstu pilsoņi, kas ir ES pastāvīgie iedzīvotāji, var iegūt tiesības dzīvot citā dalībvalstī, jāsekmē iekšējā tirgus kā zonas, kurā nodrošināta personu brīva pārvietošanās, efektīva sasniegšana. ~~Tā varētu arī kļūt par būtisku mobilitātes faktoru, jo īpaši Savienības darba tirgū.~~ ⇒ To trešo valstu pilsoņu profesionālajai un ģeogrāfiskajai mobilitātei, kuri jau ir ES pastāvīgie iedzīvotāji vienā dalībvalstī, vajadzētu būt atzītai par svarīgu aspektu, kas veicina darba tirgus efektivitātes uzlabošanu visā Savienībā, prasmju trūkuma novēršanu un reģionālās nelīdzsvarotības mazināšanu. ⇐

↓ 2011/51/ES 5. apsvērums

- (31) Ņemot vērā starptautiskās aizsardzības saņēmēju tiesības dzīvot citās dalībvalstīs, kas nav dalībvalsts, kura ir piešķirusi starptautisko aizsardzību, ir jānodrošina, ka minētās citas dalībvalstis saņem informāciju par to, kādēļ attiecīgajai personai ir piešķirta aizsardzība, lai tās varētu izpildīt savu pienākumu attiecībā uz neizraidīšanas principu.

↓ 2011/51/ES 9. apsvērums

- (32) Atbildības par starptautiskās aizsardzības saņēmēju aizsardzību nodošana neietilpst šīs direktīvas darbības jomā.

↓ 2003/109/EK 19. apsvērums

- (33) Jāparedz, ka uzturēšanās tiesības citā dalībvalstī var īstenot, lai strādātu nodarbinātā vai pašnodarbinātā statusā, mācītos vai pat apmestos uz dzīvi, neveicot nekādu saimniecisko darbību.

↓ jauns

- (34) Lai atvieglotu ES pastāvīgo iedzīvotāju ES iekšējo mobilitāti saimnieciskās darbības veikšanai nodarbinātā vai pašnodarbinātā statusā, izskatot pieteikumus par uzturēšanos otrā dalībvalstī, nebūtu jāveic darba tirgus situācijas pārbaude.

- (35) Tiklīdz ES pastāvīgais iedzīvotājs šajā direktīvā noteiktajā termiņā iesniedz pilnīgu pieteikumu par uzturēšanos otrajā dalībvalstī, minētajai dalībvalstij vajadzētu būt iespējai ļaut šim ES pastāvīgajam iedzīvotājam uzsākt nodarbinātību vai studijas. ES pastāvīgajiem iedzīvotājiem vajadzētu būt tiesīgiem uzsākt nodarbinātību vai studijas ne vēlāk kā 30 dienas pēc tam, kad iesniegts pieteikums par uzturēšanos otrajā dalībvalstī.

- (36) Ja ES pastāvīgie iedzīvotāji plāno pieteikties uz uzturēšanos otrajā dalībvalstī, lai strādātu reglamentētā profesijā, viņu profesionālā kvalifikācija būtu jāatzīst tāpat, kā tiek atzīta to Savienības pilsoņu profesionālā kvalifikācija, kuri izmanto tiesības brīvi pārvietoties, saskaņā ar Direktīvu 2005/36/EK un citiem piemērojamiem Savienības un valsts tiesību aktiem.

↓ 2003/109/EK 20. apsvērums
(pielāgots)
⇒ jauns

- (37) Ģimenes locekļiem arī būtu jāvar apmesties ~~citā~~ ⇒ otrajā ⇐ dalībvalstī kopā ar ☒ ES ☒ pastāvīgo iedzīvotāju, lai saglabātu ģimenes vienotību un izvairītos no kavēkļiem ☒ ES ☒ pastāvīgā iedzīvotāja uzturēšanās tiesību īstenošanā. Attiecībā uz ģimenes locekļiem, kam var būt atļauts pavadīt vai pievienoties ☒ ES ☒ pastāvīgajiem iedzīvotājiem, dalībvalstīm jāpievērš īpaša uzmanība pilngadīgu bērnu, kas ir invalīdi, un pirmās pakāpes radnieku augšupējā līnijā situācijai, kas no tām ir atkarīga.

↓ 2003/109/EK 21. apsvērums
(pielāgots)

- (38) Dalībvalstij, kurā ☒ ES ☒ pastāvīgais iedzīvotājs nodomājis īstenot uzturēšanās tiesības, jāspēj pārbaudīt, vai attiecīgā persona atbilst nosacījumiem par dzīvošanu tās teritorijā. Tai arī jāspēj pārbaudīt, vai attiecīgā persona neapdraud sabiedrisko kārtību, sabiedrības drošību vai sabiedrības veselību.

↓ 2003/109/EK 22. apsvērums
(pielāgots)

- (39) Lai neierobežotu uzturēšanās tiesību efektivitāti, ☒ ES ☒ pastāvīgajiem iedzīvotājiem otrajā dalībvalstī jāsaņem tāda pati attieksme saskaņā ar šajā direktīvā noteiktajiem nosacījumiem, kādu tie saņem dalībvalstī, kurā ieguvuši šo statusu. Sociālās palīdzības pabalstu piešķiršana neierobežo dalībvalstu iespēju atsaukt uzturēšanās atļauju, ja attiecīgā persona vairs neatbilst šajā direktīvā noteiktajām prasībām.

↓ jauns

- (40) Lai nodrošinātu, ka joprojām tiek izpildīti kritēriji attiecībā uz uzturēšanos otrajā dalībvalstī, otrajai dalībvalstij būtu jāļauj pieprasīt, lai ES pastāvīgie iedzīvotāji un viņu ģimenes locekļi paziņotu kompetentajām iestādēm par jebkādam izmaiņām darba devēja vai saimnieciskās darbības jomā. Paziņošanas procedūrai nebūtu jāaptur attiecīgo personu tiesības veikt saimniecisko darbību nodarbinātā vai pašnodarbinātā statusā, un darba tirgus situācijas pārbaude nebūtu jāveic.

↓ 2003/109/EK 23. apsvērums
(pielāgots)
⇒ jauns

- (41) Trešo valstu pilsoņiem jādod iespēja iegūt ☒ ES ☒ pastāvīgā iedzīvotāja statusu dalībvalstī, uz kuru tie pārcēlušies un nolēmuši apmesties, saskaņā ar ☒ tādiem pašiem ☒ nosacījumiem, ~~kas samērojami ar tiem~~, kuri vajadzīgi, lai iegūtu pastāvīgā iedzīvotāja statusu pirmajā minētajā dalībvalstī. ☒ Tomēr nepieciešamajam uzturēšanās periodam otrajā dalībvalstī vajadzētu būt trim gadiem, un nevajadzētu būt iespējai summēt uzturēšanās periodus dažādās dalībvalstīs. Šādā gadījumā otrās dalībvalsts ziņā būtu jāatstāj lēmums par to, vai piešķirt sociālo palīdzību vai līdzekļus studijām, tostarp arodmācībām, ES pastāvīgajiem iedzīvotājiem, kuri nav darba ņēmēji vai pašnodarbinātas personas vai viņu ģimenes locekļi, pirms piecu gadu likumīgas un nepārtrauktas uzturēšanās termiņa beigām tās teritorijā, paturot prātā, ka Savienības pilsoņiem, kuri ir izmantojuši tiesības brīvi pārvietoties citā statusā nekā darba ņēmēji vai pašnodarbinātas personas saskaņā ar Direktīvu 2004/38/EK vai LESD 21. pantu, vai viņu ģimenes locekļiem arī var atteikt šādus pabalstus pirms piecu gadu likumīgas un nepārtrauktas uzturēšanās termiņa beigām. Otrā dalībvalsts var nolemt piešķirt šādu palīdzību ES pastāvīgajiem iedzīvotājiem pirms piecu gadu likumīgas un nepārtrauktas uzturēšanās termiņa beigām ar noteikumu, ka tā nodrošina tādu pašu attieksmi pret Savienības pilsoņiem, kuri izmanto tiesības brīvi pārvietoties saskaņā ar Direktīvu 2004/38/EK vai LESD 21. pantu, izņemot darba ņēmējus, pašnodarbinātas

personas vai personas, kas saglabā šādu statusu, viņu ģimenes locekļiem, kā arī trešo valstu pilsoņiem, kuriem ir tiesības brīvi pārvietoties, kas ir līdzvērtīgas Savienības pilsoņu tiesībām saskaņā ar nolīgumu starp Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un trešām valstīm, no otras puses, un viņu ģimenes locekļiem. Turklāt pirms piecu gadu likumīgas un nepārtrauktas uzturēšanās termiņa beigām šajā dalībvalstī, ja ES pastāvīgais iedzīvotājs ir pārtraucis nodarbinātību vai pašnodarbinātību un šai personai nav pietiekamu ienākumu sev un saviem ģimenes locekļiem un visaptveroša apdrošināšanas slimības gadījumiem seguma, lai minētā persona nekļūtu par pārmērīgu nastu otrās dalībvalsts sociālās palīdzības sistēmai, šīs personas likumīgu uzturēšanos var izbeigt šā iemesla dēļ, paturot prātā, ka Savienības pilsoņus, kuri ir izmantojuši tiesības brīvi pārvietoties, un viņu ģimenes locekļus šādā situācijā var izraidīt. ⇐

↓ 2003/109/EK 24. apsvērums
(pielāgots)

- (42) Tā kā ~~piedāvātās rīcības~~ ☒ šīs direktīvas ☒ mērķus, proti, nosacījumu paredzēšanu ☒ ES ☒ pastāvīgā iedzīvotāja statusa piešķiršanai un atsaukšanai un ar to saistītajām tiesībām, un nosacījumu noteikšanu par to, kā ☒ ES ☒ ~~pastāvīgi~~ pastāvīgie iedzīvotāji īsteno uzturēšanās tiesības citās dalībvalstīs, dalībvalstis nevar pietiekami sasniegt, un tā kā minētās rīcības apjoma un seku dēļ šo mērķi labāk var sasniegt Kopienā ☒ Savienībā ☒, ~~Kopienā~~ ☒ Savienība ☒ var noteikt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kā noteikts Līguma ☒ par Eiropas Savienību ☒ 5. pantā. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionālītātes principu, ar šo direktīva nosaka tikai to, kas ir vajadzīgs minēto mērķu sasniegšanai.

↓ 2003/109/EK 25. apsvērums
(pielāgots)
⇒ jauns

- (43) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā ☒ Nr. 21 ☒ par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju ☒ saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu ☒, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību ☒ (LES) ☒ un ~~Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam~~ ☒ Līgumam par Eiropas Savienības darbību (LESD) ☒, un neskarot minētā protokola ⇒ 3. un ⇐ 4. pantu, ~~augstākminētās dalībvalstis~~ ⇒ Īrija ⇐ nepiedalās šīs direktīvas pieņemšanā, un šī direktīva tai nav saistoša un nav jāpieņem ~~un tādēļ tās noteikumi nav tām saistoši un nav jāpieņem.~~

[VAI]

[Saskaņā ar ~~1. un 2.~~ ⇒ 4.a ⇐ pantu Protokolā ☒ Nr. 21 ☒ par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju ☒ saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu ☒, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību ☒ (LES) ☒ un ~~Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam~~ ☒ Līgumam par Eiropas Savienības darbību (LESD) ☒, un neskarot minētā protokola 4. pantu, ~~augstākminētās dalībvalstis nepiedalās šīs direktīvas pieņemšanā un tādēļ tās noteikumi nav tām saistoši un nav jāpieņem~~ ⇒ Īrija [ar .. vēstuli] ir paziņojusi, ka vēlas piedalīties direktīvas pieņemšanā un piemērošanā. ⇐]

↓ 2003/109/EK 26. apsvērumš
(pielāgots)

- (44) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā ☒ Nr. 22 ☒ par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un ~~Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam~~ ☒ Līgumam par Eiropas Savienības darbību ☒, Dānija nepiedalās šīs direktīvas pieņemšanā, un šī direktīva tai nav saistoša un nav jāpiemēro. tādējādi šī direktīva nav tai saistoša un nav jāpiemēro.

↓ jauns

- (45) Pienākums transponēt šo direktīvu valsts tiesību aktos būtu jāattiecina vienīgi uz tiem noteikumiem, kuri, salīdzinot ar iepriekšējo direktīvu, ir grozījumi pēc būtības. Pienākums transponēt noteikumus, kas nav mainīti, izriet no iepriekšējās direktīvas.
- (46) Šai direktīvai nebūtu jāskar dalībvalstu pienākumi attiecībā uz termiņiem I pielikuma B daļā minēto direktīvu transponēšanai valsts tiesību aktos,

↓ 2003/109/EK (pielāgots)
⇒ jauns

IR ~~PIENĒMUSI~~ ☒ PIENĒMUŠI ☒ ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets

Šī direktīva paredz:

- a) nosacījumus ☒ ES ☒ pastāvīgā iedzīvotāja statusa piešķiršanai un atsaukšanai, ko piešķir dalībvalsts attiecībā uz trešo valstu pilsoņiem, kuri likumīgi ☒ un nepārtraukti ☒ dzīvo tās teritorijā, un ar to saistītajām tiesībām; un
- b) ~~uzturēšanās nosacījumus dalībvalstīs, kas nav dalībvalsts, kurā trešo valstu pilsoņiem piešķirts pastāvīgā iedzīvotāja statuss.~~ ☒ šā panta a) punktā minēto trešo valstu pilsoņu un viņu ģimenes locekļu iecelšanas un uzturēšanās nosacījumus un tiesības dalībvalstīs, kas nav dalībvalsts, kura pirmā piešķirusi ES pastāvīgā iedzīvotāja statusu. ☒

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā:

- a) “trešās valsts pilsonis” ir jebkura persona, kas nav Savienības pilsonis Līguma ~~17.~~ ☒ 20. ☒ panta 1. punkta izpratnē;
- b) “☒ ES ☒ pastāvīgais iedzīvotājs” ir jebkurš trešās valsts pilsonis ar ☒ ES ☒ pastāvīgā iedzīvotāja statusu, kā paredzēts 4. līdz 7. pantā;

- c) “pirmā dalībvalsts” ir dalībvalsts, kas pirmo reizi piešķirusi ☒ ES ☒ pastāvīgā iedzīvotāja statusu trešās valsts pilsonim;
- d) “otrā dalībvalsts” ir jebkura dalībvalsts, kas nav dalībvalsts, kura pirmo reizi piešķirusi ☒ ES ☒ pastāvīgā iedzīvotāja statusu trešās valsts pilsonim, un kurā pastāvīgais iedzīvotājs izmanto savas uzturēšanās tiesības;
- e) “ģimenes locekļi” ir trešās valsts pilsoņi, kas dzīvo attiecīgajā dalībvalstī saskaņā ar Padomes Direktīvu 2003/86/EK³⁷ ~~“(2003. gada 22. septembris) par tiesībām uz ģimenes atkalapvienošanos”;~~

↓ 2011/51/ES 1. panta 1. punkts

- f) “starptautiska aizsardzība” ir starptautiska aizsardzība, kā tā definēta 2. panta a) apakšpunktā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2011/95/ES³⁸ ~~“Padomes Direktīvā 2004/83/EK (2004. gada 29. aprīlis) par obligātajiem standartiem, lai kvalificētu trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kā bēgļus vai kā personas, kam citādi nepieciešama starptautiska aizsardzība, šādu personu statusu un piešķirtās aizsardzības saturu”;~~

↓ 2003/109/EK (pielāgots)

- g) ~~“pastāvīgā iedzīvotāja EK~~ ☒ ES pastāvīgās ☒ uzturēšanās atļauja” ir uzturēšanās atļauja, ko izsniegusi attiecīgā dalībvalsts, personai iegūstot ☒ ES ☒ pastāvīgā iedzīvotāja statusu.

3. pants

Darbības joma

1. Šī direktīva attiecas uz trešo valstu pilsoņiem, kas likumīgi dzīvo dalībvalsts teritorijā.
2. Šī direktīva neattiecas uz tādiem trešo valstu pilsoņiem:
 - a) kuri dzīvo, lai studētu vai iegūtu arodizglītību;
 - b) kam ir atļauja par uzturēšanos dalībvalstī, pamatojoties uz pagaidu aizsardzību, vai kas ir pieteikušies uz uzturēšanos atļauju ar šādu pamatojumu un gaida lēmumu par savu statusu;

↓ 2011/51/ES 1. panta 2. punkta
a) apakšpunkts

- c) kam ir atļauja uzturēties dalībvalstī, pamatojoties uz citu aizsardzības veidu, kas nav starptautiskā aizsardzība, vai kas ir iesnieguši pieteikumu uzturēšanās atļaujas saņemšanai ar minēto pamatojumu un gaida lēmumu par savu statusu;

³⁷ Padomes Direktīva 2003/86/EK (2003. gada 22. septembris) par tiesībām uz ģimenes atkalapvienošanos (OV L 251, 3.10.2003., 12. lpp.).

³⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/95/ES (2011. gada 13. decembris) par standartiem, lai trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kvalificētu kā starptautiskās aizsardzības saņēmējus, par bēgļu vai personu, kas tiesīgas saņemt alternatīvo aizsardzību, vienotu statusu, un par piešķirtās aizsardzības saturu (pārstrādāta versija) (OV L 337, 20.12.2011., 9. lpp.).

d) kas ir pieteikušies uz starptautisko aizsardzību, bet vēl nav pieņemts galīgais lēmums attiecībā uz viņu iesniegumu;

↓ 2003/109/EK (pielāgots)

e) kas uzturas tikai īslaicīgi, piemēram, kā aukles vai sezonas darba ņēmēji vai kā darbinieki, ko amatā iecēlis pakalpojumu sniedzējs, lai nodrošinātu pārrobežu pakalpojumu sniegšanu, vai kā pārrobežu pakalpojumu sniedzēji, ~~vai kuri uzturēšanās atļauja ir formāli ierobežota;~~

f) kuriem ir tāds juridiskais statuss, ko reglamentē 1961. gada Vīnes Konvencija par diplomātiskajām attiecībām, 1963. gada Vīnes Konvencija par konsulārajām attiecībām, 1969. gada Konvencija par īpašajām misijām vai 1975. gada Vīnes Konvencija par valstu pārstāvniecību sakarā ar to saistību ar starptautiskām vispārēja rakstura organizācijām.

3. Šo direktīvu piemēro, neierobežojot labvēlīgākus noteikumus:

a) divpusējos un daudzpusējos nolīgumos starp ~~Kopienu~~ ☒ Savienību ☒ vai ~~Kopienu~~ ☒ Savienību ☒ un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un trešām valstīm, no otras puses;

b) divpusējos nolīgumus, kas jau noslēgti starp dalībvalsti un trešo valsti pirms šīs direktīvas stāšanās spēkā;

↓ 2011/51/ES 1. panta 2. punkta
b) apakšpunkts

c) 1955. gada 13. decembra Eiropas Konvencijā par personu dzīves vietu, 1961. gada 18. oktobra Eiropas Sociālajā hartā, 1987. gada 3. maijā grozītajā Eiropas Sociālajā hartā, 1977. gada 24. novembra Eiropas Konvencijā par migrējošo darba ņēmēju juridisko statusu, 1951. gada 28. jūlija Konvencijai par bēgļu statusu, kurā grozījumi izdarīti ar 1967. gada 31. janvārī Ņujorkā parakstīto Protokolu, pievienotā saraksta 11. punktā un 1980. gada 16. oktobra Eiropas Līgumā par atbildības par bēgļiem pāreju.

↓ 2003/109/EK (pielāgots)
⇒ jauns

II NODAĻA.

PASTĀVĪGĀ IEDZĪVOTĀJA STATUSS DALĪBVALSTĪ

4. pants

Uzturēšanās ilgums

1. ⇒ Neatkarīgi no šā panta 3. punkta ⇐ ~~dd~~ Dalībvalstis piešķir pastāvīgā iedzīvotāja statusu tiem trešo valstu pilsoņiem, kas likumīgi un nepārtraukti tās teritorijā nodzīvojuši piecus gadus tieši pirms attiecīgā pieteikuma iesniegšanas.

↴ jauns

2. Dalībvalstis izveido atbilstīgus kontroles mehānismus, lai nodrošinātu, ka prasība par likumīgu un nepārtrauktu uzturēšanos tiek pienācīgi uzraudzīta, jo īpaši attiecībā uz pieteikumiem, kurus iesnieguši trešo valstu pilsoņi, kuri tur un/vai kuri ir turējuši uzturēšanās atļauju, kas piešķirta, pamatojoties uz jebkāda veida ieguldījumu dalībvalstī.

3. Dalībvalstis atļauj trešo valstu pilsoņiem summēt uzturēšanās periodus dažādās dalībvalstīs, lai izpildītu prasību par uzturēšanās ilgumu, ar nosacījumu, ka tie divus gadus likumīgi un nepārtraukti uzturējušies tās dalībvalsts teritorijā, kurā iesniegts ES pastāvīgā iedzīvotāja statusa pieteikums, tieši pirms šāda pieteikuma iesniegšanas. Lai summētu uzturēšanās periodus dažādās dalībvalstīs, dalībvalstis neņem vērā uzturēšanās periodus kā tādās uzturēšanās atļaujas turētājam, kas piešķirta, pamatojoties uz jebkāda veida ieguldījumiem citā dalībvalstī.

↓ 2011/51/ES 1. panta 3. punkta
a) apakšpunkts (pielāgots)

~~4a~~4. Dalībvalstis nepiešķir ~~☒~~ ES ~~☒~~ pastāvīgā iedzīvotāja statusu, pamatojoties uz starptautisko aizsardzību, ja starptautiskā aizsardzība ir atcelta, izbeigta vai ir atteikta tās pagarināšana, kā noteikts ~~Direktīvas 2011/95/ES~~~~Direktīvas 2004/83/EK~~ 14. panta 3. punktā un 19. panta 3. punktā.

↴ jauns

5. Jebkuru uzturēšanās periodu, kas pavadīts ilgtermiņa vīzas vai uzturēšanās atļaujas, kura izsniegta saskaņā ar Savienības vai valsts tiesību aktiem, turētāja statusā, tostarp gadījumos, uz kuriem attiecas 3. panta 2. punkta a), b), c) un e) apakšpunkts, ņem vērā, aprēķinot 1. punktā minēto periodu, ja attiecīgais trešās valsts pilsonis ir ieguvis uzturēšanās tiesības, kas ļauj viņam/viņai piešķirt ES pastāvīgā iedzīvotāja statusu.

↓ 2003/109/EK

~~2. Uzturēšanās periodi tādu iemeslu dēļ, kas minēti 3. panta 2. punkta e) un f) apakšpunktā, netiek ņemti vērā, aprēķinot 1. punktā minēto periodu.~~

~~Attiecībā uz gadījumiem, kas minēti 3. panta 2. punkta a) apakšpunktā, ja attiecīgais trešās valsts pilsonis ir ieguvis uzturēšanās tiesības, kuras ļauj viņam/viņai iegūt pastāvīgā iedzīvotāja statusu, aprēķinot 1. punktā minēto periodu, var ņemt vērā tikai pusi no uzturēšanās periodiem studiju vai arodmācību nolūkā.~~

↓ 2011/51/ES 1. panta 3. punkta
b) apakšpunkts

Attiecībā uz personām, kurām ir piešķirta starptautiskā aizsardzība, aprēķinot 1. punktā minēto periodu, ņem vērā vismaz pusi no perioda no dienas, kad tika iesniegts starptautiskās aizsardzības pieteikums, pamatojoties uz kuru minētā starptautiskā aizsardzība tika piešķirta, līdz dienai, kad tika izsniegta ~~Direktīvas 2011/95/ES~~~~Direktīvas 2004/83/EK~~ 24. pantā minētā uzturēšanās atļauja, vai visu minēto periodu, ja tas pārsniedz 18 mēnešus.

↓ 2003/109/EK

36. Prombūtnes periodi no attiecīgās dalībvalsts teritorijas nepārtrauc 1. punktā minēto periodu, un tos ņem vērā, to aprēķinot, ja prombūtnes periodi ir īsāki par sešiem secīgiem mēnešiem un kopā nepārsniedz 10 mēnešus 1. punktā minētajā periodā.

Ja ir īpaši vai ārkārtēji pagaidu iemesli un saskaņā ar valstu tiesību aktiem, dalībvalstis var pieļaut, ka ilgāks prombūtnes periods, nekā pirmajā daļā noteiktais, nepārtrauc periodu, kas minēts 1. punktā. Šādos gadījumos dalībvalstis, aprēķinot 1. punktā minēto periodu, neņem vērā attiecīgo prombūtnes periodu.

Atkāpjoties no otrās daļas, dalībvalstis, aprēķinot kopējo periodu, kas minēts 1. punktā, var ņemt vērā prombūtnes periodus, kuri saistīti ar darba komandējumu, ieskaitot pārrobežu pakalpojumus.

↓ 2003/109/EK (pielāgots)

⇒ jauns

5. pants

Nosacījumi ES pastāvīgā iedzīvotāja statusa iegūšanai

1. Dalībvalstis pieprasa, lai trešo valstu pilsoņi sniedz pierādījumus par to, ka viņu rīcībā gan pašiem, gan atkarīgajiem ģimenes locekļiem ir:

- a) stabili un regulāri — arī trešās personas darīti pieejami — ienākumi, kas ir pietiekami, lai uzturētu sevi un savas ģimenes locekļus, neizmantojot attiecīgās dalībvalsts sociālās palīdzības sistēmu. Dalībvalstis novērtē minētos ienākumus atkarībā no to veida un pastāvīguma, un var ņemt vērā minimālo darba algu un pensiju līmeni pirms pieteikuma iesniegšanas par pastāvīgā iedzīvotāja statusa iegūšanu;
 - b) apdrošināšana slimības gadījumiem attiecībā uz visiem riskiem, ko parasti sedz pilsoņiem attiecīgajā dalībvalstī.
-

↓ jauns

2. Šā panta 1. punkta a) apakšpunkta nolūkā dalībvalstis novērtē stabilus un regulārus ienākumus atkarībā no to veida un pastāvīguma, un var ņemt vērā minimālo darba algu un pensiju līmeni pirms pieteikuma iesniegšanas par pastāvīgā iedzīvotāja statusa iegūšanu. Dalībvalstis var norādīt noteiktu naudas summu kā atsaucis apmēru, bet ne tādējādi, ka tās var noteikt minimālo ienākumu apmēru, kura nesasniegšanas gadījumā ikviens pieteikums ES pastāvīgā iedzīvotāja statusam tiktu noraidīts neatkarīgi no katra pieteikuma iesniedzēja situācijas konkrētā vērtējuma.

↓ 2003/109/EK

32. Dalībvalstis var pieprasīt trešo valstu pilsoņiem izpildīt integrācijas nosacījumus saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

↓ jauns

4. Ja dalībvalstis izsniedz valsts uzturēšanās atļaujas saskaņā ar 14. pantu, tās nepieprasa, lai ES pastāvīgās uzturēšanās atļaujas pieteikuma iesniedzēji ievērotu stingrākus ienākumu un integrācijas nosacījumus par tiem, kas noteikti šādu valsts uzturēšanās atļauju pieteikuma iesniedzējiem.

↓ 2003/109/EK (pielāgots)

6. pants

Sabiedriskā kārtība un sabiedrības drošība

1. Dalībvalstis var atteikties piešķirt ☒ ES ☒ pastāvīgā iedzīvotāja statusu, pamatojoties uz sabiedriskās kārtības vai sabiedrības drošības apsvērumiem.

Pieņemot attiecīgo lēmumu, dalībvalsts apsver pārkāpuma pret sabiedrisko kārtību vai sabiedrības drošību veidu un nopietnību, vai apdraudējumu, ko rada attiecīgā persona, vienlaikus pienācīgi ņemot vērā uzturēšanās ilgumu un saikni ar mītnes valsti.

2. Atteikums, kas minēts 1. punktā, nav balstīts uz ekonomiskiem apsvērumiem.

7. pants

☒ ES ☒ pastāvīgā iedzīvotāja statusa iegūšana

1. Lai iegūtu ☒ ES ☒ pastāvīgā iedzīvotāja statusu, attiecīgais trešās valsts pilsonis iesniedz pieteikumu tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kurā viņš/ viņa dzīvo. Pieteikumam pievieno dokumentārus pierādījumus, kas jānosaka valsts tiesību aktos, ka viņš/ viņa atbilst nosacījumiem, kuri izklāstīti 4. un 5. pantā, kā arī, ja vajadzīgs, derīgu ceļošanas dokumentu vai tā apliecinātu kopiju.

~~Pirmajā daļā minētie pierādījumi var ietvert arī dokumentāciju par piemērotu mājokli.~~

2. Valsts kompetentās iestādes pēc iespējas ātrāk sniedz pieteikuma iesniedzējam rakstveida paziņojumu par lēmumu un jebkurā gadījumā ne vēlāk kā sešus mēnešus pēc ☒ pilnīga pieteikuma ☒ iesnieguma iesniegšanas datuma. Par jebkuru šādu lēmumu paziņo attiecīgajam trešās valsts pilsonim saskaņā ar paziņošanas kārtību atbilstoši attiecīgajiem valsts tiesību aktiem.

~~Izņēmuma gadījumos, kas saistīti ar iesnieguma izskatīšanas sarežģītību, pirmajā daļā minēto termiņu var pagarināt.~~

↓ jauns

Ja dokumenti, kas uzrādīti, vai informācija, kas sniegta kā pieteikuma pamatojums, nav pietiekami vai pilnīgi, kompetentās iestādes paziņo pieteikuma iesniedzējam, kādi papildu dokumenti vai informācija tiek pieprasīti, un nosaka saprātīgu termiņu to uzrādīšanai vai sniegšanai. Šā panta pirmajā daļā minēto termiņu aptur līdz laikam, kad iestādes ir saņēmušas pieprasītos papildu dokumentus vai informāciju. Pieteikumu var noraidīt, ja noteiktajā termiņā nav iesniegti pieprasītie papildu dokumenti vai informācija.

↓ 2003/109/EK (pielāgots)

~~Turklāt~~ Attiecīgo personu informē par tās tiesībām un pienākumiem saskaņā ar šo direktīvu.

Visas sekas, kas izriet no tā, ka lēmums nav pieņemts šajā noteikumā paredzētajā termiņā, nosaka atbilstošās dalībvalsts tiesību akti.

3. Ja 4. un 5. pantā paredzētie nosacījumi ir izpildīti un persona nerada draudus 6. panta nozīmē, attiecīgā dalībvalsts attiecīgajam trešās valsts pilsonim piešķir ☒ ES ☒ pastāvīgā iedzīvotāja statusu.

↓ jauns

4. Ja ES pastāvīgās uzturēšanās atļaujas pieteikums attiecas uz trešās valsts pilsoni, kam ir tās pašas dalībvalsts saskaņā ar 14. pantu izsniegta uzturēšanās atļauja, minētā dalībvalsts nepieprasa pieteikuma iesniedzējam sniegt pierādījumus par 5. panta 1. un 2. punktā paredzētajiem nosacījumiem, ja atbilstība šiem nosacījumiem jau ir pārbaudīta saistībā ar valsts uzturēšanās atļaujas pieteikumu.

↓ 2003/109/EK (pielāgots)

8. pants

~~Pastāvīgā iedzīvotāja EK~~ ☒ ES pastāvīgās ☒ uzturēšanās atļauja

1. ☒ ES ☒ ~~p~~Pastāvīgā iedzīvotāja statuss ir pastāvīgs saskaņā ar 9. pantu.

2. Dalībvalstis ☒ ES ☒ pastāvīgajiem iedzīvotājiem izsniedz ~~pastāvīgā iedzīvotāja EK~~ ☒ ES pastāvīgās ☒ uzturēšanās atļauju. Atļauja ir derīga vismaz piecus gadus; pēc derīguma termiņa beigām to automātiski atjauno, vajadzības gadījumā iesniedzot pieteikumu.

3. ~~Pastāvīgā iedzīvotāja EK~~ ☒ ES pastāvīgās ☒ uzturēšanās atļauju ~~var izsniegt uzlīmes veidā vai kā atsevišķu dokumentu. To izsniedz saskaņā ar noteikumiem un standarta paraugu, kas norādīts Padomes Regulā (EK) Nr. 1030/2002³⁹ (2002. gada 13. jūnijs), ar ko nosaka vienotu uzturēšanās atļauju formu trešo valstu pilsoņiem.~~ Iedaļā “atļaujas veids” dalībvalstis ieraksta: “☒ ES ☒ pastāvīgais iedzīvotājs—EK”.

↓ 2011/51/ES 1. panta 4. punkts
(pielāgots)

4. Ja dalībvalsts izsniedz ~~pastāvīgā iedzīvotāja~~ ES ☒ pastāvīgās ☒ uzturēšanās atļauju trešās valsts pilsonim, kuram tā piešķirusi starptautisko aizsardzību, minētās ~~pastāvīgā iedzīvotāja ES uzturēšanās~~ atļaujas iedaļā “piezīmes” tā ieraksta šādu informāciju: “Starptautiskā aizsardzība, piešķirusi [dalībvalsts nosaukums] [datums]”.

5. Ja ~~pastāvīgā iedzīvotāja~~ ES ☒ pastāvīgās ☒ uzturēšanās atļauju ir izsniegusi otrā dalībvalsts trešās valsts pilsonim, kam jau ir ~~pastāvīgā iedzīvotāja~~ ES ☒ pastāvīgās ☒ uzturēšanās atļauja, kuru izsniegusi cita dalībvalsts, kurā iekļauta 4. punktā minētā piezīme,

³⁹ Padomes Regula (EK) Nr. 1030/2002 (2002. gada 13. jūnijs), ar ko nosaka vienotu uzturēšanās atļauju formu trešo valstu pilsoņiem (OV L 157, 15.6.2002., 1. lpp.).

otrā dalībvalsts tādu pašu piezīmi ieraksta ~~pastāvīgā iedzīvotāja~~ ES ☒ pastāvīgās ☒ uzturēšanās atļaujā ☒ , ko tā izsniedz ☒.

Pirms otrā dalībvalsts ieraksta 4. punktā minēto piezīmi, tā lūdz minētajā piezīmē norādītajai dalībvalstij sniegt informāciju par to, vai ☒ ES ☒ pastāvīgais iedzīvotājs joprojām ir starptautiskās aizsardzības saņēmējs. Piezīmē norādītā dalībvalsts sniedz atbildi ne vēlāk kā vienā mēnesī pēc informācijas lūguma saņemšanas. Ja starptautiskā aizsardzība ir atcelta ar galīgu lēmumu, otrā dalībvalsts minēto piezīmi neieraksta.

6. Ja saskaņā ar attiecīgiem starptautiskiem tiesību instrumentiem vai valsts tiesību aktiem atbilde par ☒ ES ☒ pastāvīgā iedzīvotāja starptautisko aizsardzību ir nodota otrajai dalībvalstij pēc tam, kad izsniegta 5. punktā minētā ~~pastāvīgā iedzīvotāja~~ ES ☒ pastāvīgās ☒ uzturēšanās atļauja, otrā dalībvalsts ne vēlāk kā trijos mēnešos pēc atbildības nodošanas attiecīgi groza 4. punktā minēto piezīmi.

↓ 2003/109/EK (pielāgots)
⇒ jauns

9. pants

Statusa atsaukšana vai zaudēšana

1. ☒ ES ☒ ~~p~~Pastāvīgajiem iedzīvotājiem vairs nav tiesību saglabāt ☒ ES ☒ pastāvīgā iedzīvotāja statusu šādos gadījumos:

- a) ja atklāj, ka ☒ ES ☒ pastāvīgā iedzīvotāja statuss iegūts negodīgi;
- b) ja ~~notiek izraidīšana~~ saskaņā ar ~~1312.~~ 1312. pantā paredzētajiem nosacījumiem ☒ pieņem lēmumu, ar ko izbeidz likumīgu uzturēšanos ☒.
- c) prombūtnes gadījumā no ~~Kopienas~~ ☒ Savienības ☒ teritorijas uz ~~12~~ 24 ☒ secīgiem mēnešiem.

2. Atkāpjoties no 1. punkta c) apakšpunkta, dalībvalstis var paredzēt, ka prombūtne, kas pārsniedz ~~12~~ 24 ☒ secīgus mēnešus īpašu vai ārkārtas iemeslu dēļ, neliel atcelt vai zaudēt statusu.

3. Dalībvalstis var paredzēt, ka ☒ ES ☒ pastāvīgais iedzīvotājs nevar saglabāt savu ☒ ES ☒ pastāvīgā iedzīvotāja statusu gadījumos, ja tas apdraud sabiedrisko kārtību, apsverot viņa izdarīto pārkāpumu nopietnību, bet šie draudi nav iemesls ~~izraidīšanai~~ ☒ likumīgas uzturēšanās izbeigšanai ☒ ~~1312.~~ 1312. panta nozīmē.

↓ 2011/51/ES 1. panta 5. punkts
(pielāgots)

~~43a.~~ Dalībvalstis var atcelt ☒ ES ☒ pastāvīgā iedzīvotāja statusu, ja starptautiskā aizsardzība ir atcelta, izbeigta vai ir atteikta tās pagarināšana saskaņā ar Direktīvas 2011/95/ES ~~Direktīvas 2004/83/EK~~ 14. panta 3. punktu un 19. panta 3. punktu, ja pastāvīgā iedzīvotāja statuss saņemts, pamatojoties uz starptautisko aizsardzību.

↓ 2003/109/EK (pielāgots)

54. Pastāvīgais iedzīvotājs, kas dzīvojis citā dalībvalstī saskaņā ar III nodaļu, nav tiesīgs saglabāt pirmajā dalībvalstī iegūto ☒ ES ☒ pastāvīgā iedzīvotāja statusu, ja šādu statusu piešķir citā dalībvalstī saskaņā ar ~~2622.~~ pantu.

Jebkurā gadījumā, ja persona sešus gadus atrodas prombūtnē no tās dalībvalsts teritorijas, kas piešķirusi ☒ ES ☒ pastāvīgā iedzīvotāja statusu, attiecīgā persona vairs nevar saglabāt savu ☒ ES ☒ pastāvīgā iedzīvotāja statusu minētajā dalībvalstī.

Atkāpjoties no otrās daļas, attiecīgā dalībvalsts var paredzēt īpašus iemeslus, kuru dēļ ☒ ES ☒ pastāvīgais iedzīvotājs var saglabāt savu statusu minētajā dalībvalstī, ja atrodas prombūtnē ilgāk par sešiem gadiem.

↓ jauns

Attiecīgās dalībvalstis var apmainīties ar informāciju, lai pārbaudītu statusa zaudēšanu vai atsaukšanu, ievērojot šajā punktā minētos gadījumus.

↓ 2003/109/EK (pielāgots)

65. Attiecībā uz gadījumiem, kas minēti 1. punkta c) apakšpunktā un 4. punktā, dalībvalstis, kuras piešķirušas statusu, paredz atvieglotu kārtību ☒ ES ☒ pastāvīgā iedzīvotāja statusa atkārtotai iegūšanai.

~~Minētā procedūra jo īpaši attiecas uz personām, kas dzīvojušas citā dalībvalstī, lai turpinātu mācības.~~

~~Nosacījumus un kārtību pastāvīgā iedzīvotāja statusa atkārtotai iegūšanai nosaka attiecīgās valsts tiesību akti.~~

↓ jauns

Šādos gadījumos dalībvalstis var nolemt nepieprasīt izpildīt 4. panta 1. punktā un 5. panta 1. punktā izklāstītos nosacījumus.

Dalībvalstis nepieprasa, lai trešo valstu pilsoņi, kas iesniedz pieteikumu ES pastāvīgā iedzīvotāja statusa atkārtotai iegūšanai, izpildītu integrācijas nosacījumus.

↓ 2003/109/EK (pielāgots)

76. ~~Pastāvīgā iedzīvotāja EK~~ ☒ ES pastāvīgās ☒ uzturēšanās atļaujas derīguma termiņa izbeigšanās nekādā gadījumā nenozīmē ☒ ES ☒ pastāvīgā iedzīvotāja statusa atsaukšanu vai zaudēšanu.

87. Ja ☒ ES ☒ pastāvīgā iedzīvotāja statusa atsaukšana vai zaudēšana nenoved pie ☒ likumīgas uzturēšanās izbeigšanas ~~izraidīšanas~~, dalībvalsts atļauj attiecīgajai personai palikt tās teritorijā, ja tā izpilda nosacījumus, kas paredzēti valsts tiesību aktos, un/vai tā nerada draudus sabiedriskajai kārtībai vai sabiedrības drošībai.

10. pants

Procesuālas garantijas

1. Pamato jebkuru lēmumu, ar kuru noraida pieteikumu par ☒ ES ☒ pastāvīgā iedzīvotāja statusu vai atceļ šo statusu. Par jebkuru šādu lēmumu paziņo attiecīgajam trešās valsts pilsonim saskaņā ar paziņošanas kārtību atbilstoši attiecīgajiem valsts tiesību aktiem. Paziņojumā norāda pieejamās prasību procedūras un laiku, kurā persona var rīkoties.

2. Ja pieteikums par ☒ ES ☒ pastāvīgā iedzīvotāja statusu ir noraidīts vai ja šis statuss ir atsaukts vai zaudēts, vai arī uzturēšanās atļauja nav atjaunota, attiecīgajai personai ir tiesības attiecīgajā dalībvalstī lēmumu apstrīdēt.

↓ jauns

3. Ja dalībvalstis izsniedz valsts uzturēšanās atļaujas saskaņā ar 14. pantu, tās ES pastāvīgās uzturēšanās atļaujas turētājiem un pieteikuma iesniedzējiem piešķir tādas pašas procesuālās garantijas kā tās, kas paredzētas to valsts shēmās, ja šādās valsts shēmās paredzētās procesuālās garantijas ir labvēlīgākas par šā panta 1. un 2. punktā un 7. panta 2. punktā paredzētajām.

11. pants

Maksas

Dalībvalstis var pieprasīt maksas par pieteikumu izskatīšanu saskaņā ar šo direktīvu. Dalībvalsts par pieteikumu izskatīšanu noteikto maksu apmērs nav nesamērīgs vai pārmērīgs.

Ja dalībvalstis izsniedz valsts uzturēšanās atļaujas saskaņā ar 14. pantu, tās no ES pastāvīgās uzturēšanās atļaujas pieteikuma iesniedzējiem nepieprasa maksas, kas ir augstākas par tām, kuras noteiktas valsts uzturēšanās atļauju pieteikuma iesniedzējiem.

↓ 2003/109/EK (pielāgots)

⇒ jauns

~~12.~~ pants

Vienlīdzīga attieksme

1. ☒ ES ☒ ~~p~~Pastāvīgie iedzīvotāji saņem vienlīdzīgu attieksmi ar pilsoņiem attiecībā uz:

- nodarbinātības un pašnodarbinātības iespējām, ja šādas darbības nav saistītas pat ar neregulāru iesaistīšanos valsts varas īstenošanā, un nodarbinātības nosacījumiem un darba apstākļiem, ieskaitot nosacījumus par atlaišanu un atalgojumu;
- izglītību un arodmācībām, ieskaitot mācību stipendijas saskaņā ar valsts tiesību aktiem;
- profesionālās izglītības diplomu, sertifikātu un citu kvalifikāciju atzīšanu saskaņā ar attiecīgajām valsts procedūrām;

d) sociālā nodrošinājuma ~~aizsardzību~~ ⇒ jomām, kas minētas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 883/2004⁴⁰ 3. pantā, ⇐ sociālo palīdzību un sociālo aizsardzību, kā noteikts valsts tiesību aktos;

e) nodokļu priekšrocībām;

f) piekļuvi precēm un pakalpojumiem un preču un pakalpojumu piegādi, kas pieejami sabiedrībai, ieskaitot ⇒ piekļuvi privātam mājoklim ⇐ un ⇒ publiskā ⇐ mājokļa ieguves kārtību;

g) biedrošanās brīvību un piederību organizācijai, dalību organizācijā, kas pārstāv darba ņēmējus vai darba devējus, vai jebkurā organizācijā, kuras locekļi ir iesaistīti īpašā darbā, ieskaitot šo organizāciju piešķirtos labumus, neskarot valsts likumdošanas aktus par sabiedrisko kārtību un sabiedrības drošību;

h) brīvu piekļuvi visai attiecīgās dalībvalsts teritorijai robežās, kas noteiktas valsts tiesību aktos drošības apsvērumu dēļ.

2. Attiecībā uz 1. punkta b), d), e), f) un g) apakšpunkta noteikumiem, attiecīgā dalībvalsts var piešķirt vienlīdzīgu attieksmi tikai gadījumos, ja ☒ ES ☒ pastāvīgā iedzīvotāja ~~vai viņa ģimenes locekļu, kuriem pastāvīgais iedzīvotājs pieprasa pabalstus, reģistrētā vai parastā dzīvesvieta atrodas attiecīgās dalībvalsts teritorijā.~~

3. Dalībvalstis var ierobežot vienlīdzīgu attieksmi ar pilsoņiem šādos gadījumos:

a) dalībvalstis var saglabāt ierobežojumus nodarbinātības vai pašnodarbinātības iespējām gadījumos, ja ~~saskaņā ar esošiem valsts vai Kopienas~~ ☒ Savienības ☒ tiesību aktiem ~~šīs darbības ir rezervētas ES vai EEZ pilsoņiem;~~

b) dalībvalstis var pieprasīt pierādījumus par pienācīgu valodas prasmi, lai piekļūtu izglītībai un apmācībai. Uz piekļuvi universitātei var attiekties īpašu izglītības priekšnoteikumu izpilde.

~~4. Vienlīdzīgu attieksmi attiecībā uz sociālo palīdzību un sociālo aizsardzību dalībvalstis var ierobežot līdz pamata pabalstiem.~~

↓ 2011/51/ES 1. panta 6. punkts

~~44.a.~~ Attiecībā uz dalībvalsti, kas piešķirusi starptautisko aizsardzību, 3. un 4. punkts neskar Direktīvu 2011/95/ES ~~Direktīvu 2004/83/EK.~~

↓ jauns

5. ES pastāvīgie iedzīvotāji, kas pārceļas uz trešo valsti, vai šādu ES pastāvīgo iedzīvotāju apgādību zaudējušas personas, kuras uzturas trešā valstī un kuru tiesības izriet no ES pastāvīgā iedzīvotāja statusa, saņem likumā noteiktās pensijas saistībā ar vecumu, invaliditāti un nāvi, kas, pamatojoties uz šā ES pastāvīgā iedzīvotāja iepriekšēju nodarbinātību, tika iegūtas saskaņā ar tiesību aktiem, kas minēti Regulas (EK) Nr. 883/2004 3. pantā, ar tādiem pašiem nosacījumiem un tādām pašām likmēm, kādas piemēro attiecīgo dalībvalstu pilsoņiem, ja šādi pilsoņi pārceļas uz trešo valsti.

⁴⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 883/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (OV L 166, 30.4.2004., 1. lpp.).

↓ 2003/109/EK (pielāgots)

~~56.~~ Dalībvalstis var lemt par piekļuves piešķiršanu papildu pabalstiem jomās, kas minētas 1. punktā.

Dalībvalstis var arī lemt par vienlīdzīgas attieksmes piešķiršanu attiecībā uz jomām, uz ko neattiecas 1. punkts.

↓ jauns

7. Ja dalībvalstis izsniedz valsts uzturēšanās atļaujas saskaņā ar 14. pantu, tās ES pastāvīgās uzturēšanās atļaujas turētājiem piešķir tādas pašas tiesības uz vienlīdzīgu attieksmi kā valsts uzturēšanās atļauju turētājiem, ja šādas tiesības uz vienlīdzīgu attieksmi ir labvēlīgākas nekā šajā pantā paredzētas.

↓ 2003/109/EK (pielāgots)

13. ~~12.~~ pants

Aizsardzība pret ~~izraidīšanu~~ ☒ lēmumiem, ar ko izbeidz likumīgu uzturēšanos ☒

1. Dalībvalstis var pieņemt lēmumu ☒, ar ko izbeidz ES ☒ ~~izraidīt~~ pastāvīgā iedzīvotāja ☒ likumīgu uzturēšanos, ☒ tikai tad, ja viņš rada faktiskus un pietiekami nopietnus draudus sabiedriskajai kārtībai un sabiedrības drošībai.

2. Lēmums, kas minēts 1. punktā, nav balstīts uz ekonomiskiem apsvērumiem.

3. Pirms lēmuma pieņemšanas ☒, ar ko izbeidz ES ☒ ~~pa~~ pastāvīgā iedzīvotāja ☒ likumīgu uzturēšanos, ☒ ~~izraidīšanu~~ dalībvalstis ņem vērā šādus faktorus:

- uzturēšanās ilgumu to teritorijā;
- attiecīgās personas vecumu;
- sekas, kas rodas attiecīgajai personai un ģimenes locekļiem;
- saikni ar mītnes valsti vai saiknes trūkumu ar izcelsmes valsti.

↓ 2011/51/ES 1. panta 7. punkta
a) apakšpunkts (pielāgots)

~~3-4.~~ Ja dalībvalsts nolemj ~~izraidīt~~ ☒ izbeigt tāda ES ☒ pastāvīgā iedzīvotāja ☒ likumīgu uzturēšanos ☒, kura ~~pastāvīgā iedzīvotāja~~ ES ☒ pastāvīgās ☒ uzturēšanās atļaujā iekļauta 8. panta 4. punktā minētā piezīme, tā lūdz minētajā piezīmē norādītajai dalībvalstij apstiprināt, vai attiecīgā persona joprojām ir starptautiskās aizsardzības saņēmēja minētajā dalībvalstī. Piezīmē norādītā dalībvalsts sniedz atbildi ne vēlāk kā vienā mēnesī pēc informācijas lūguma saņemšanas.

~~3-5.~~ Ja ☒ ES ☒ pastāvīgais iedzīvotājs joprojām ir starptautiskās aizsardzības saņēmējs piezīmē norādītajā dalībvalstī, minētajā ~~personai~~ ~~izraide~~ ☒ saskaņā ar Direktīvas 2008/115/EK 6. panta 2. punktu ir jādodas ☒ uz minēto dalībvalsti, kura, neskarot piemērojamos Savienības vai valsts tiesību aktus un ģimenes vienotības principu, nekavējoties bez formalitātēm uzņem atpakaļ minēto personu un viņas ģimenes locekļus.

~~36.~~ Atkāpjoties no ~~5.3.4~~ punkta, dalībvalsts, kas pieņēmusi lēmumu ☒, ar ko izbeidz likumīgu uzturēšanos ☒ ~~par izraidīšanu~~, saglabā tiesības saskaņā ar tās starptautiskajām saistībām izraidīt ☒ ES ☒ pastāvīgo iedzīvotāju uz citu valsti, kas nav dalībvalsts, kura piešķirusi starptautisko aizsardzību, ja minētā persona atbilst nosacījumiem, kas paredzēti Direktīvas 2011/95/ES ~~Direktīvas 2004/83/EK~~ 21. panta 2. punktā.

↓ 2003/109/EK (pielāgots)

47. Ja ir pieņemts lēmums ☒, ar ko izbeidz ES pastāvīgā iedzīvotāja likumīgu uzturēšanos ☒ ~~par izraidīšanu~~, ☒ ES ☒ pastāvīgajam iedzīvotājam attiecīgajā dalībvalstī ir pieejama juridiska prasību procedūra.

58. ☒ ES ☒ ~~p~~Pastāvīgajiem iedzīvotājiem, kam trūkst pienācīgu līdzekļu, sniedz juridisko palīdzību ar tādiem pašiem noteikumiem, kādus piemēro tās valsts pilsoņiem, kurā viņi dzīvo.

↓ 2011/51/ES 1. panta 7. punkta
b) apakšpunkts

69. Šis pants neskar ~~Direktīvas 2011/95/ES~~ ~~Direktīvas 2004/83/EK~~ 21. panta 1. punktu.

↓ 2003/109/EK (pielāgots)
⇒ jauns

~~14.43.~~ pants

~~Labvēlīgāki valsts likumdošanas akti~~ ☒ Valsts uzturēšanās atļaujas ar pastāvīgu vai neierobežotu derīguma termiņu ☒

~~Dažas dalībvalstis var izdot~~ ⇒ Šī direktīva neskar dalībvalstu tiesības izsniegt tādas ☐ uzturēšanās atļaujas ar pastāvīgu vai neierobežotu derīguma termiņu ☐, kas nav ES pastāvīgās uzturēšanās atļauja, kura izsniegta saskaņā ar šo direktīvu ☐ ~~ar nosacījumiem, kas ir labvēlīgāki kā tie, kurus paredz šī direktīva.~~ Šādas uzturēšanās atļaujas nepiešķir uzturēšanās tiesības citās dalībvalstīs, kā paredzēts šīs direktīvas III nodaļā.

↓ jauns

15. pants

Ģimenes locekļi

1. ES pastāvīgā iedzīvotāja bērni, kas dzimuši vai adoptēti tās dalībvalsts teritorijā, kura viņam/viņai izsniegusi ES pastāvīgās uzturēšanās atļauju, automātiski iegūst ES pastāvīgā iedzīvotāja statusu un uz tiem neattiecas 4. un 5. pantā izklāstītie nosacījumi. ES pastāvīgais iedzīvotājs iesniedz pieteikumu tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kurā viņš/viņa dzīvo, lai saņemtu ES pastāvīgās uzturēšanās atļauju savam bērnam.

2. Atkāpjoties no Direktīvas 2003/86/EK 4. panta 1. punkta trešās daļas un 7. panta 2. punkta pirmās daļas, minētajos noteikumos paredzētos integrācijas nosacījumus un pasākumus var piemērot, bet vienīgi pēc tam, kad attiecīgajām personām ir atļauta ģimenes atkalapvienošana.

3. Atkāpjoties no Direktīvas 2003/86/EK 5. panta 4. punkta pirmās daļas, ja ir izpildīti ģimenes atkalapvienošanās nosacījumi, lēmumu pieņem un paziņo iespējami ātrāk, bet ne vēlāk kā 90 dienas pēc pieteikuma par ģimenes atkalapvienošanos iesniegšanas datuma. Attiecīgi piemēro šīs direktīvas 7. panta 2. punktu un 10. pantu.

4. Atkāpjoties no Direktīvas 2003/86/EK 14. panta 2. punkta, dalībvalstis nepārbauda situāciju to darba tirgū.

5. Ja dalībvalstis izsniedz valsts uzturēšanās atļaujas saskaņā ar 14. pantu, tās ES pastāvīgo iedzīvotāju ģimenes locekļiem piešķir tādas pašas tiesības kā šādu valsts uzturēšanās atļauju turētāju ģimenes locekļiem piešķirtās, ja šādas tiesības ir labvēlīgākas nekā šā panta 1.–4. punktā paredzētās.

↓ 2003/109/EK (pielāgots)

⇒ jauns

III NODAĻA.

UZTURĒŠANĀS CITĀS DALĪBVALSTĪS

16.44. pants

Princips

1. ~~ES p~~ Pastāvīgais iedzīvotājs var iegūt tiesības dzīvot ~~⇒ otrās~~ ~~⇒ citu~~ dalībvalsts teritorijā, ~~kas tai nav piešķirušas pastāvīgi dzīvojošas personas statusu, uz laika posmu, kas ilgāks par trīs mēnešiem, ja tiek izpildīti šajā nodaļā izklāstītie nosacījumi.~~

2. ~~ES p~~ Pastāvīgais iedzīvotājs var dzīvot otrā dalībvalstī šādos gadījumos:

- a) saimnieciskās darbības veikšana nodarbinātā vai pašnodarbinātā statusā;
- b) studijas vai arodmācības;
- c) citi iemesli.

~~3. Gadījumos, kas saistīti ar saimniecisko darbību nodarbinātā vai pašnodarbinātā statusā, kura minēta 2. punkta a) apakšpunktā, dalībvalstis var izpētīt situāciju to darba tirgū un piemērot valsts procedūras par prasībām, kas attiecīgi saistītas ar brīvas darba vietas aizpildīšanu vai šādu darbību veikšanu.~~

~~Darba tirgus politikas iemeslu dēļ dalībvalstis var dot priekšroku Savienības pilsoņiem, nevis trešo valstu pilsoņiem, ja tas paredzēts Kopienas tiesību aktos, kā arī trešo valstu pilsoņiem, kas likumīgi dzīvo un saņem bezdarbnieka pabalstus attiecīgajā dalībvalstī.~~

~~4. Atkāpjoties no 1. punkta noteikumiem, dalībvalstis var ierobežot to personu skaitu, kas ir tiesīgas saņemt uzturēšanās tiesības, ja šādi ierobežojumi trešo valstu pilsoņu uzņemšanai jau ir noteikti esošajos tiesību aktos šīs direktīvas pieņemšanas laikā.~~

~~53.~~ Šī nodaļa neattiecas uz pastāvīgo iedzīvotāju uzturēšanos dalībvalstu teritorijā:

- a) kā darbiniekiem, ko amatā iecēlis pakalpojumu sniedzējs, lai nodrošinātu pārrobežu pakalpojumu sniegšanu;
- b) kā pārrobežu pakalpojumu sniedzējiem.

Dalībvalstis saskaņā ar valsts tiesību aktiem var lemt par nosacījumiem, saskaņā ar kuriem pastāvīgie iedzīvotāji, kas vēlas pārcelties uz otru dalībvalsti, lai veiktu saimniecisko darbību kā sezonas darba ņēmēji, var dzīvot dalībvalstī. Uz pārrobežu darba ņēmējiem arī var attiekties īpaši valsts tiesību aktu noteikumi.

~~64.~~ Šī nodaļa neskar attiecīgos ~~Kopienas~~ ☒ Savienības ☒ tiesību aktus par sociālo nodrošināšanu attiecībā uz trešo valstu pilsoņiem.

~~17.15.~~ pants

Uzturēšanās nosacījumi otrā dalībvalstī

1. Cik drīz vien iespējams un ne vēlāk kā trīs mēnešus pēc ieceļošanas otrās dalībvalsts teritorijā ☒ ES ☒ pastāvīgais iedzīvotājs iesniedz šīs dalībvalsts kompetentajām iestādēm lūgumu par uzturēšanās atļauju.

↓ 2003/109/EK (pielāgots)
⇒ jauns

Dalībvalstis ~~var piekrist~~ ☒ piekrist ☒, ka ☒ ES ☒ pastāvīgais iedzīvotājs iesniedz uzturēšanās atļaujas pieteikumu otrās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kamēr viņš vēl dzīvo pirmās dalībvalsts teritorijā.

2. Dalībvalstis var pieprasīt, lai attiecīgās personas sniedz pierādījumus, ka tām ir:

- stabili un regulāri ☒ — arī trešās personas darīti pieejami — ☒ ienākumi, kas ir pietiekami, lai uzturētu sevi un savas ģimenes locekļus, neizmantojot attiecīgās dalībvalsts sociālo palīdzību. Attiecībā uz katru kategoriju, kas minēta ~~16.14.~~ 16.14. panta 2. punktā, dalībvalstis novērtē minētos ienākumus atkarībā no to veida un pastāvīguma un var ņemt vērā minimālo darba algu un pensiju līmeni;
- apdrošināšana slimības gadījumiem, kas sedz visus riskus otrā dalībvalstī, kurus parasti sedz attiecīgās dalībvalsts pilsoņiem.

3. Dalībvalstis var pieprasīt trešo valstu pilsoņiem īstenot integrācijas pasākumus saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

Šo nosacījumu nepiemēro, ja attiecīgajiem trešās valsts pilsoņiem ir prasīts izpildīt integrācijas nosacījumus, lai saņemtu pastāvīgā iedzīvotāja statusu, saskaņā ar 5. panta 2. punkta noteikumiem.

Neskarot otro daļu, var prasīt, lai attiecīgās personas apmeklētu valodas kursus.

4. Pieteikumam pievieno dokumentārus pierādījumus, kas jānosaka valsts tiesību aktos, ka attiecīgās personas atbilst attiecīgajiem nosacījumiem, kā arī pastāvīgā iedzīvotāja uzturēšanās atļauju un derīgu ceļošanas dokumentu vai to apliecinātas kopijas.

~~Pirmajā daļā minētie pierādījumi var ietvert arī dokumentāciju par piemērotu mājokli.~~

Cita starpā:

- saimnieciskas darbības veikšanas gadījumā otrā dalībvalsts var no attiecīgajām personām pieprasīt pierādījumus:
 - ja tās ir nodarbinātā statusā — ka tām ir darba līgums, darba devēja paziņojums par pieņemšanu darbā vai piedāvājums noslēgt darba līgumu saskaņā ar nosacījumiem, kas paredzēti valsts tiesību aktos. Dalībvalstis nosaka, kuri no minētajiem pierādījumu veidiem vajadzīgi;

- ii) ja tās ir pašnodarbinātā statusā — ka tām ir pienācīgi līdzekļi, kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem vajadzīgi, lai veiktu saimniecisko darbību šādā statusā, uzrādot vajadzīgos dokumentus un atļaujas;
- b) studiju vai arodmācību gadījumā otrā dalībvalsts var pieprasīt pierādījumus par uzņemšanu akreditētā iestādē, lai studētu vai iegūtu arodizglītību.

↓ jauns

Attiecībā uz saimnieciskās darbības veikšanu reglamentētā profesijā, kas definēta Direktīvas 2005/36/EK 3. panta 1. punkta a) apakšpunktā, pieteikšanās uzturēšanās atļaujai otrajā dalībvalstī nolūkos ES pastāvīgie iedzīvotāji attiecībā uz profesionālās kvalifikācijas atzīšanu saņem vienlīdzīgu attieksmi ar Savienības pilsoņiem saskaņā ar piemērojamiem Savienības un valsts tiesību aktiem.

5. ES pastāvīgajam iedzīvotājam atļauj sākt strādāt vai studēt otrajā dalībvalstī ne vēlāk kā 30 dienas pēc pilnīga pieteikuma iesniegšanas datuma.

↓ 2003/109/EK (pielāgots)

⇒ jauns

18.46. pants

Ģimenes locekļi ☒ uzturēšanās otrajā dalībvalstī ☒

1. Ja ☒ ES ☒ pastāvīgais iedzīvotājs īsteno uzturēšanās tiesības otrajā dalībvalstī un ja ģimene tikusi izveidota pirmajā dalībvalstī, ģimenes locekļiem, kas ~~atbilst~~ ir minēti Direktīvas 2003/86/EK 4. panta 1. punktā ~~minētajiem nosacījumiem~~, ir atļauts pavadīt vai pievienoties ☒ ES ☒ pastāvīgajam iedzīvotājam.
2. Ja ☒ ES ☒ pastāvīgais iedzīvotājs īsteno uzturēšanās tiesības otrajā dalībvalstī un ja ģimene tikusi izveidota pirmajā dalībvalstī, ģimenes locekļiem, kas nav minēti Direktīvas 2003/86/EK 4. panta 1. punktā, var atļaut pavadīt vai pievienoties ☒ ES ☒ pastāvīgajam iedzīvotājam.
3. Uz uzturēšanās atļaujas pieteikuma iesniegšanu attiecas 17.45. panta 1. punkta noteikumi.
4. Otrā dalībvalsts var pieprasīt, lai attiecīgie ģimenes locekļi kopā ar uzturēšanās atļaujas pieteikumu iesniedz:
 - a) ~~pastāvīgā iedzīvotāja EK~~ ☒ ES pastāvīgās ☒ uzturēšanās atļauju vai uzturēšanās atļauju un derīgu ceļošanas dokumentu vai to apliecinātas kopijas;
 - b) pierādījumus, ka viņi kā ☒ ES ☒ pastāvīgā iedzīvotāja ģimenes locekļi dzīvojuši pirmajā dalībvalstī;
 - c) pierādījumus, ka viņiem ir stabili un regulāri ⇒ —arī trešās personas darīti pieejami — ☒ ienākumi, kas ir pietiekami, lai sevi uzturētu, neizmantojot attiecīgās dalībvalsts sociālo palīdzību, vai ka ☒ ES ☒ pastāvīgajam iedzīvotājam ir šādi ienākumi, un apdrošināšana slimības gadījumiem, kas sedz visus riskus otrajā dalībvalstī. Dalībvalstis novērtē minētos ienākumus atkarībā no to veida un pastāvīguma un var ņemt vērā minimālo darba algu un pensiju līmeni.
5. Ja ģimene nav tikusi izveidota jau pirmajā dalībvalstī, piemēro Direktīvu 2003/86/EK.

19.47. pants

Sabiedriskā kārtība un sabiedrības drošība

1. Dalībvalstis var noraidīt ☒ ES ☒ pastāvīgā iedzīvotāja vai viņa ģimenes locekļu uzturēšanās pieteikumus, ja attiecīgā persona rada draudus sabiedriskajai kārtībai vai sabiedrības drošībai.

Pieņemot šādu lēmumu, dalībvalsts ņem vērā pastāvīgā iedzīvotāja vai ģimenes locekļa(-u) izdarītā pārkāpuma pret sabiedrisko kārtību vai sabiedrības drošību veidu un nopietnību, vai apdraudējumu, ko rada šāda persona.

2. Lēmums, kas minēts 1. punktā, nav balstīts uz ekonomiskiem apsvērumiem.

20.48. pants

Sabiedrības veselība

1. Dalībvalstis var noraidīt ☒ ES ☒ pastāvīgā iedzīvotāja vai viņa ģimenes locekļu uzturēšanās pieteikumus, ja attiecīgā persona rada sabiedrības veselības apdraudējumu~~draudus sabiedrības veselībai~~ ⇒, kas definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/399 2. panta 21. punktā⁴¹ ⇐.

~~2. Vienīgās slimības, kas var pamatot atteikumu ieeļošanas atļaušanai vai uzturēšanās tiesībām otrās dalībvalsts teritorijā, ir slimības, kas noteiktas attiecīgajos Pasaules veselības organizācijas dokumentos, un tādas citas infekcijas vai lipīgas parazitārās slimības, uz ko attiecas aizsardzības pasākumi attiecībā uz uzņēmējas valsts pilsoņiem. Dalībvalstis neievieš jaunus stingrākus noteikumus vai praksi.~~

~~3. Slimības, kuras iegūtas pēc tam, kad izsniegta pirmā uzturēšanās atļauja otrajā dalībvalstī, nepamato atļaujas atjaunošanas atteikumu vai izraidīšanu no teritorijas.~~

~~4. Dalībvalsts var pieprasīt medicīnisku apskati personām, uz kurām attiecas šī direktīva, lai apliecinātu, ka tās necieš no 2. punktā minētajām slimībām. Šādas medicīniskās apskates, kas var būt bez maksas, neveic regulāri.~~

21.49. pants

Pieteikumu izskatīšana un uzturēšanās atļaujas izsniegšana

1. Kompetentās valsts iestādes ~~izskata pieteikumus četrus mēnešu laikā kopš to iesniegšanas dienas~~ ⇒ pieņem lēmumu par pieteikumu un pēc iespējas drīz, bet ne vēlāk kā 90 dienu laikā no pieteikuma iesniegšanas dienas par to rakstiski paziņo pieteikuma iesniedzējam ⇐.

Ja pieteikumam nav pievienoti dokumentārie pierādījumi, kas minēti 17. un 18.45. un 16. pantā, vai izņēmuma apstākļos, kuri saistīti ar pieteikuma izskatīšanas sarežģītību, pirmajā daļā minēto termiņu var pagarināt uz periodu, kas nepārsniedz ~~trīs mēnešus~~ ⇒ 30 dienas ⇐. Šādos gadījumos valsts kompetentās iestādes par to informē pieteikuma iesniedzēju.

2. Ja 16., 17. un 18.44., 15. un 16. pantā paredzētie nosacījumi ir izpildīti, ievērojot noteikumus par sabiedrisko kārtību, sabiedrības drošību un sabiedrības veselību 19. un 20.47. un 18. pantā, otrā dalībvalstī ☒ ES ☒ pastāvīgajam iedzīvotājam izsniedz atjaunojamo

⁴¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/399 (2016. gada 9. marts) par Savienības Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss) (OV L 77, 23.3.2016., 1. lpp.).

uzturēšanās atļauju. Pēc derīguma termiņa beigām uzturēšanās atļauju automātiski atjauno, vajadzības gadījumā iesniedzot pieteikumu. Otrā dalībvalsts paziņo pirmajai dalībvalstij par savu lēmumu.

3. Otrā dalībvalsts ☒ ES ☒ pastāvīgā iedzīvotāja ģimenes locekļiem izsniedz atjaunojamas uzturēšanās atļaujas ar tādu pašu derīguma termiņu kā ☒ ES ☒ pastāvīgajam iedzīvotājam izsniegtajai atļaujai.

↓ jauns

4. Atkāpjoties no Direktīvas 2003/86/EK 15. panta 1. punkta, lai aprēķinātu uzturēšanās periodu, kas nepieciešams, lai saņemtu patstāvīgu uzturēšanās atļauju, summē uzturēšanos dažādās dalībvalstīs. Dalībvalstis var prasīt divus gadus ilgu likumīgu un nepārtrauktu uzturēšanos tās dalībvalsts teritorijā, kurā iesniedz pieteikumu patstāvīgai uzturēšanās atļaujai, tieši pirms pieteikuma patstāvīgai uzturēšanās atļaujai iesniegšanas.

↓ 2011/51/ES 1. panta 8. punkts
(pielāgots)

~~22.49.a~~ pants

Grozījumi pastāvīgā iedzīvotāja ES ☒ pastāvīgās ☒ uzturēšanās atļaujā

1. Ja ~~pastāvīgā iedzīvotāja~~ ES ☒ pastāvīgās ☒ uzturēšanās atļaujā ir 8. panta 4. punktā minētā piezīme un ja saskaņā ar attiecīgiem starptautiskiem tiesību instrumentiem vai valsts tiesību aktiem atbildība par ☒ ES ☒ pastāvīgā iedzīvotāja starptautisko aizsardzību ir nodota otrai dalībvalstij, pirms minētā dalībvalsts izsniedz 8. panta 5. punktā minēto ~~pastāvīgā iedzīvotāja~~ ES ☒ pastāvīgās ☒ uzturēšanās atļauju, otrā dalībvalsts lūdz dalībvalsti, kas izsniegusi ~~pastāvīgā iedzīvotāja~~ ES ☒ pastāvīgās ☒ uzturēšanās atļauju, attiecīgi grozīt minēto piezīmi.

2. Ja ☒ ES ☒ pastāvīgajam iedzīvotājam otrā dalībvalstī ir piešķirta starptautiskā aizsardzība, pirms minētā dalībvalsts ir izsniegusi 8. panta 5. punktā minēto ~~pastāvīgā iedzīvotāja~~ ES ☒ pastāvīgās ☒ uzturēšanās atļauju, minētā dalībvalsts lūdz dalībvalsti, kas izsniegusi ~~pastāvīgā iedzīvotāja~~ ES ☒ pastāvīgās ☒ uzturēšanās atļauju, to grozīt, lai iekļautu 8. panta 4. punktā minēto piezīmi.

3. Ņemot vērā 1. un 2. punktā minēto lūgumu, dalībvalsts, kas izsniegusi ~~pastāvīgā iedzīvotāja~~ ES ☒ pastāvīgās ☒ uzturēšanās atļauju, ne vēlāk kā trijos mēnešos pēc otrās dalībvalsts lūguma saņemšanas izsniedz grozītu ~~pastāvīgā iedzīvotāja~~ ES ☒ pastāvīgās ☒ uzturēšanās atļauju.

↓ 2003/109/EK (pielāgots)
⇒ jauns

~~23.20.~~ pants

Procesuālas garantijas

1. Pamato jebkuru lēmumu, ar ko noraida uzturēšanās atļaujas pieteikumu. Par to paziņo attiecīgajam trešās valsts pilsonim saskaņā ar paziņošanas kārtību atbilstoši attiecīgajiem valsts tiesību aktiem. Paziņojumā norāda pieejamās prasību procedūras un rīcības termiņu.

Visas sekas, kas izriet no tā, ka lēmums nav pieņemts ~~21.49.~~ panta 1. punktā minētajā termiņā, nosaka attiecīgās dalībvalsts tiesību akti.

2. Ja pieteikums par pastāvīgā iedzīvotāja statusu ir noraidīts, vai uzturēšanās atļauja nav atjaunota vai ir atsaukta, attiecīgajai personai ir tiesības attiecīgajā dalībvalstī lēmumu apstrīdēt.

~~24.21.~~ pants

Attieksme otrajā dalībvalstī

1. Tiklīdz ☒ ES ☒ pastāvīgais iedzīvotājs ir saņēmis uzturēšanās atļauju otrajā dalībvalstī, kas paredzēta ~~21.49.~~ pantā, viņš ☒ un viņa ģimenes locekļi ☒ šajā dalībvalstī saņem vienlīdzīgu attieksmi ~~12.44.~~ pantā minētajās jomās un saskaņā ar tajā minētajiem nosacījumiem.

2. ☒ ES ☒ pastāvīgajiem iedzīvotājiem ☒ un viņu ģimenes locekļiem ☒ ir piekļuve darba tirgum saskaņā ar 1. punkta ~~noteikumiem~~.

~~Dalībvalstis var paredzēt, ka 14. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētajām personām var būt ierobežota piekļuve algotam darbam, kura veikšanai nav piešķirta uzturēšanās atļauja saskaņā ar nosacījumiem, ko paredz valsts tiesību akti uz periodu, kurš nepārsniedz 12 mēnešus.~~

↓ jauns

Dalībvalstis var paredzēt, ka ES pastāvīgie iedzīvotāji un viņu ģimenes locekļi, kas veic saimniecisko darbību nodarbinātā vai pašnodarbinātā statusā, paziņo kompetentajām iestādēm par jebkādam izmaiņām darba devēja vai saimnieciskās darbības jomā. Šāda prasība neietekmē attiecīgo personu tiesības uzsākt un iesaistīties jaunā darbībā.

↓ 2003/109/EK (pielāgots)
☒ jauns

Dalībvalstis saskaņā ar valsts tiesību aktiem var lemt par nosacījumiem, saskaņā ar kuriem ~~16.44.~~ panta 2. punkta b) vai c) apakšpunktā minētajām personām ☒ un viņu ģimenes locekļiem ☒ ~~ne~~ ☒ var būt ☒ nodarbinātības vai pašnodarbinātības iespējas.

~~3. Tiklīdz pastāvīgā iedzīvotāja ģimenes locekļi ir saņēmuši 19. pantā minēto uzturēšanās atļauju, viņiem šajā dalībvalstī ir tiesības, kas minētas Direktīvas 2003/86/EK 14. pantā.~~

~~25.22.~~ pants

Uzturēšanās atļaujas atsaukšana un atpakaļuzņemšanas pienākums

1. Kamēr trešās valsts pilsonis nav saņēmis ☒ ES ☒ pastāvīgā iedzīvotāja statusu, otrā dalībvalsts var nolemt atsaukt uzturēšanās atļauju vai atteikties to atjaunot ~~un likt attiecīgajai personai un tās ģimenes locekļiem saskaņā ar valsts tiesību aktos paredzētajām procedūrām, ieskaitot izraidīšanas procedūras, atstāt tās teritoriju~~ šādos gadījumos:

a) pamatojoties uz sabiedriskās kārtības vai sabiedrības drošības apsvērumiem, ~~ka noteikts~~ ☒ kas minēti ☒ ~~19.47.~~ pantā,

b) ja vairs netiek izpildīti ~~16., 17. un 18.44., 15. un 16.~~ pantā paredzētie nosacījumi.

e) ~~ja trešās valsts pilsonis likumīgi nedzīvo attiecīgajā dalībvalstī.~~

2. Ja otrā dalībvalsts pieņem vienu no 1. punktā minētajiem pasākumiem, ⇒ tā pieprasa attiecīgajai personai un tās ģimenes locekļiem doties uz pirmās dalībvalsts teritoriju saskaņā ar Direktīvas 2008/115/EK 6. panta 2. punktu. ⇐ ~~P~~Pirmā dalībvalsts nekavējoties bez formalitātēm uzņem atpakaļ ☒ ES ☒ pastāvīgo iedzīvotāju un viņa ģimenes locekļus. Otrā dalībvalsts ~~paziņo~~ ☒ informē ☒ pirmoajai dalībvalstij par ⇒ Direktīvas 2008/115/EK 6. panta 2. punktā paredzētās procedūras piemērošanu ⇐ ~~savu lēmumu.~~

~~3. Kamēr trešās valsts pilsonis nav saņēmis pastāvīgā iedzīvotāja statusu un neskarot atpakaļuzņemšanas pienākumu, kas minēts 2. punktā, otrā dalībvalsts var pieņemt lēmumu izraidīt trešās valsts pilsoni no Savienības teritorijas saskaņā ar 12. pantā minētajām garantijām, pamatojoties uz nopietniem sabiedriskās kārtības vai sabiedrības drošības apsvērumiem.~~

~~Šādos gadījumos, pieņemot minēto lēmumu, otrā dalībvalsts konsultējas ar pirmo dalībvalsti.~~

~~Ja otrā dalībvalsts pieņem lēmumu izraidīt attiecīgo trešās valsts pilsoni, tā veic visus vajadzīgos pasākumus, lai to efektīvi īstenotu. Šādos gadījumos otrā dalībvalsts sniedz pirmajai dalībvalstij pienācīgu informāciju par izraidīšanas lēmuma īstenošanu.~~

↓ 2011/51/ES 1. panta 9. punkts
⇒ jauns

~~33a. Šā panta 3. punktu nepiemēro~~ ⇒ Otrā dalībvalsts neizraida ⇐ trešo valstu pilsoņusiem, kuru ~~pastāvīgā iedzīvotāja~~ ES pastāvīgās uzturēšanās atļaujā, ko izsniegusi pirmā dalībvalsts, iekļauta šīs direktīvas 8. panta 4. punktā minētā piezīme, ja vien pa to laiku starptautiskā aizsardzība nav atcelta vai persona atbilst kādai no tām kategorijām, kas norādītas ~~Direktīvas 2011/95/ES~~Direktīvas 2004/83/EK 21. panta 2. punktā.

Šis punkts neskar ~~Direktīvas 2011/95/ES~~Direktīvas 2004/83/EK 21. panta 1. punktu.

↓ 2003/109/EK (pielāgots)

~~4. Izraidīšanas lēmumam var nepiemērot pastāvīgu uzturēšanās aizliegumu gadījumos, kas minēti 1. punkta b) un c) apakšpunktā.~~

~~45.~~ Atpakaļuzņemšanas pienākums, kas minēts 2. punktā, neskar iespēju ☒ ES ☒ pastāvīgajam iedzīvotājam un viņa ģimenes locekļiem pārcelties uz trešo dalībvalsti.

26.23. pants

☒ ES ☒ p~~P~~astāvīgā iedzīvotāja statusa iegūšana otrajā dalībvalstī

1. Saņemot pieteikumu, otrā dalībvalsts piešķir ☒ ES ☒ pastāvīgajiem iedzīvotājiem 7. pantā paredzēto statusu saskaņā ar 3., 4., 5. un 6. panta noteikumiem. Otrā dalībvalsts par savu lēmumu paziņo pirmajai dalībvalstij.

↓ jauns

2. Atkāpjoties no 4. panta 1. un 3. punkta, otrā dalībvalsts piešķir ES pastāvīgā iedzīvotāja statusu tiem trešo valstu pilsoņiem, kuri pēc uzturēšanās tiesību iegūšanas saskaņā ar šo nodaļu likumīgi un nepārtraukti tās teritorijā nodzīvojuši trīs gadus tieši pirms attiecīgā pieteikuma iesniegšanas.

3. Otrajai dalībvalstij nav pienākuma piešķirt tiesības uz sociālo palīdzību vai līdzekļus studijām, tostarp arodmācībām, ko veido stipendijas vai studiju kredīti, ES pastāvīgajiem iedzīvotājiem, kuri nav darba ņēmēji, pašnodarbinātas personas un viņu ģimenes locekļi, pirms piecu gadu likumīgas un nepārtrauktas uzturēšanās termiņa beigām.

Otrā dalībvalsts var nolemt piešķirt tiesības uz šādu palīdzību ES pastāvīgajiem iedzīvotājiem pirms piecu gadu likumīgas un nepārtrauktas uzturēšanās termiņa beigām ar noteikumu, ka tā nodrošina tādu pašu attieksmi pret Savienības pilsoņiem, kuri izmanto tiesības brīvi pārvietoties saskaņā ar Direktīvu 2004/38/EK vai LESD 21. pantu, izņemot darba ņēmējus, pašnodarbinātas personas vai personas, kas saglabā šādu statusu, viņu ģimenes locekļiem, kā arī trešo valstu pilsoņiem, kuriem ir tiesības brīvi pārvietoties, kas ir līdzvērtīgas Savienības pilsoņu, izņemot darba ņēmējus, pašnodarbinātas personas vai personas, kas saglabā šādu statusu, tiesībām saskaņā ar nolīgumu starp Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un trešām valstīm, no otras puses, un viņu ģimenes locekļiem.

4. Atkāpjoties no 13. panta 2. punkta un tikai pirms piecu gadu likumīgas un nepārtrauktas uzturēšanās termiņa beigām tās teritorijā, otrā dalībvalsts var pieņemt lēmumu, ar ko izbeidz tāda ES pastāvīgā iedzīvotāja likumīgu uzturēšanos, kas ir pārtraucis nodarbinātību vai pašnodarbinātību un kam nav pietiekamu ienākumu sev un saviem ģimenes locekļiem un visaptveroša apdrošināšanas slimības gadījumiem seguma, lai minētā persona nekļūtu par pārmērīgu nastu otrās dalībvalsts sociālās palīdzības sistēmai.

↓ 2003/109/EK (pielāgots)

25. Procedūra, kas noteikta 7. pantā, attiecas uz pieteikuma iesniegšanu un izskatīšanu par ES pastāvīgā iedzīvotāja statusu otrajā dalībvalstī. Lēmuma 8. pants attiecas uz uzturēšanās atļaujas izsniegšanu. Ja pieteikums ir noraidīts, piemēro 10. pantā paredzētās procesuālās garantijas.

IV NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

↓ jauns

27. pants

Piekluve informācijai

1. Dalībvalstis nodrošina, ka ES pastāvīgās uzturēšanās atļaujas pieteikuma iesniedzējiem ir viegli pieejama informācija par

- (a) dokumentārajiem pierādījumiem, kas nepieciešami, lai iesniegtu pieteikumu,
- (b) statusa iegūšanas un uzturēšanās nosacījumiem, kas piemērojami trešo valstu pilsoņiem un viņu ģimenes locekļiem, tostarp viņu tiesībām, pienākumiem un procesuālajām garantijām.

2. Ja dalībvalstis izsniedz valsts uzturēšanās atļaujas saskaņā ar 14. pantu, tās nodrošina tādu pašu piekļuvi informācijai par ES pastāvīgās uzturēšanās atļauju kā to, kas ir paredzēta attiecībā uz šādām valsts uzturēšanās atļaujām.

↓ 2003/109/EK (pielāgots)

28.24. pants

Ziņojums un pārskatīšanas klauzula

Regulāri, pirmo reizi ne vēlāk ~~kā 2011. gada 23. janvārī~~ ☒ [divi gadi pēc transponēšanas perioda beigām], Komisija ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs direktīvas piemērošanu dalībvalstīs un ierosina ☒ jebkādu ☒ grozījumus, kurus ☒ tā ☒ uzskata par nepieciešamiem. Minētos priekšlikumus grozījumiem ☒ vajadzības gadījumā ☒ iesniedz prioritātes secībā attiecībā uz 4., 5., 9. un ~~12.44.~~ pantu un III nodaļu.

↓ jauns

Iepriekš minētajā ziņojumā Komisija īpaši izvērtē 4. panta 1. punktā paredzētā nepieciešamā uzturēšanās perioda ietekmi uz trešo valstu pilsoņu integrāciju, tostarp iespējamās ieguvumus no šā perioda saīsināšanas, cita starpā ņemot vērā dažādus faktorus, kas ir būtiski trešo valstu pilsoņu integrācijai dalībvalstīs.

↓ 2011/51/ES 1. panta 10. punkts
⇒ jauns

29.25. pants

Kontaktpunkti

Dalībvalstis ieceļ kontaktpunktus, kas būs atbildīgi par 8., ☒ 9., ☒ 13., 21., 22., 25. un ~~26.42., 19., 19.a, 22. un 23.~~ pantā minētās informācijas un dokumentācijas saņemšanu un nosūtīšanu.

↓ 2003/109/EK (pielāgots)
⇒ jauns

Dalībvalstis nodrošina pienācīgu sadarbību pirmajā daļā minētās informācijas un dokumentācijas apmaiņā.

30.26. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai vēlākais līdz ~~2006. gada 23. janvārim~~ ☒ [...] ☒ izpildītu šīs direktīvas prasības ☒ 1. panta b) punktu, 4. panta 1.–3. punktu un 5. punktu, 5. panta 2. un 4. punktu, 7. panta 1., 2. un 4. punktu, 8. panta 3. punktu, 9. panta 1. punkta c) apakšpunktu, 2., 5. un 6. punktu, 10. panta 3. punktu, 11. pantu, 12. panta 1. punkta d) un f) apakšpunktu, 2., 5. un 7. punktu, 13. pantu, 14. pantu, 15. pantu, 16. panta 1. punktu, 17. panta 1., 2., 4. un 5. punktu, 18. panta 1. punktu, 20. pantu, 21. panta 1. un 4. punktu, 24. pantu, 25. panta 1., 2. un 3. punktu, 26. panta 2.–4. punktu, 27. pantu, 28. pantu un 29. pantu ☒. Dalībvalstis nekavējoties dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu.

Kad dalībvalstis pieņem šos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. ☒ Tajos ietver arī paziņojumu, ka atsauces esošajos

normatīvajos un administratīvajos aktos uz direktīvu, kas atcelta ar šo direktīvu, uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu. ~~☒ Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāmas šādas atsauces.~~
☒ Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce un kā formulējams minētais paziņojums.
☒

☒ 2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to valsts tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva. ☒

☒ 31. pants ☒

Atcelšana

☒ Direktīvu 2003/109/EK, kā tā grozīta ar I pielikuma A daļā minēto direktīvu, atceļ no [dienas pēc šīs direktīvas 30. panta 1. punkta pirmajā daļā noteiktā datuma], neskarot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem I pielikuma B daļā minēto direktīvu transponēšanai valsts tiesību aktos. ☒

☒ Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu, un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu II pielikumā. ☒

32.27. pants

Stāšanās spēkā ☒ un piemērošana ☒

Šī direktīva stājas spēkā dienā, kad to publicē ☒ divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas ☒ Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

☒ 1. panta a) punkts, 3. pants, 4. panta 4. un 6. punkts, 5. panta 1. un 2. punkts, 6. pants, 7. panta 3. punkts, 8. panta 2. punkts un 4.–6. punkts, 9. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts, 2.–4. punkts, 7. un 8. punkts, 10. panta 1. un 2. punkts, 12. panta 1. punkta a)–c) apakšpunkts un e)–h) apakšpunkts, 3., 5. un 7. punkts, 13. panta 1. punkts un 3.–9. punkts, 16. panta 2.–4. punkts, 17. panta 2. un 3. punkts, 18. panta 2.–5. punkts, 19. pants, 20. pants, 21. panta 2. un 3. punkts, 22. pants, 23. pants, 25. panta 3. un 4. punkts, 26. panta 1. un 3. punkts tiek piemērots no [dienas pēc 30. panta 1. punkta pirmajā daļā minētā datuma].

33.28. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm saskaņā ar ~~Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu~~ ☒ Līgumiem ☒.

Briselē,

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētāja

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs